

מ"ת 50894/07/22 - מדינת ישראל נגד וסים אגבאריה, אחמד טאהא, אדם אבו דיב, אברהם סולטנה סולטנב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 50894-07-22 מדינת ישראל נ' אגבאריה (עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת אפרת פינק
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	
	1. וסים אגבאריה
	ב"כ עו"ד מנשה סלטון
	3. אחמד טאהא
	ב"כ עו"ד דוד בוחבוט ועו"ד שחר חצרוני
	5. אדם אבו דיב
	ב"כ עו"ד משה יוחאי
	6. אברהם סולטנה סולטנב
	ב"כ עו"ד שי נודל ועו"ד ירון גיגי

החלטה

המבקשת הגישה בקשה למעצרים של כלל המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.
ההחלטה דן עניינה בקיומן של ראיות לכאורה בעניינם של משיבים 1, 3, 5 ו-6 בלבד.

מבוא

1. נגד המשיבים - משיב 1, וסים אגבאריה (חרירי), משיב 2, ויסאם חטיב, משיב 3, אחמד טאהא, משיב 4, מאלק מחאמיד, משיב 5, אדם אבו דיב, משיב 6, אברהם סולטנה, משיב 7, חן גוטא ומשיב 8, וג'די זבן - הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות כדלקמן:

באישום הראשון - לכלל המשיבים עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; למשיבים 1, 3, 4, 5, 6 ו-7 מספר עבירות של סחיטה באיומים שהביאה לכדי מעשה בצוותא חדא, לפי סעיף 428 לחוק העונשין;

באישום השני - למשיבים 1, 3 - 7 עבירה של עשיית פעולה ברכוש במטרה להסתירה או להסוותה, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 ועבירה של עשיית פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

2. משיבים 1, 3, 5 ו-6 חלקו על קיומן של ראיות לכאורה, בעוד שמשיבים 2, 4, 7 ו-8 הסכימו לקיומן. לפיכך, לא תידון עבירה נוספת של סחיטה באיומים בצוותא חדא, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, המיוחסת למשיבים 2 ו-8 בלבד באישום הראשון.

3. לפי כתב האישום, המתלוננים הם בעלי תפקידים בחברת "מחאמיד תאופיק - חברה לבנין ופיתוח בע"מ", חברה קבלנית היושבת באום אל פאחם (להלן - "**החברה**"). לחברה משרדים ברחוב אלד'הר (להלן - "**המשרדים בבנין המטריקס**") וברחוב עין ג'ארר (להלן - "**המשרדים בעין ג'ארר**"). ת.מ הוא נשיא החברה, א.מ הוא יו"ר הדירקטוריון בה, מ.מ הוא המנכ"ל, אי.מ ו-ח.מ הם סמנכ"לים ובעלי מניות, ו-מ.ת הוא מנהל חשבונות בחברה. א.מ, מ.מ, אי.מ ו-ח.מ הם בניו של ת.מ, ו-מ.ת הוא בנו של א.מ (להלן ביחד - "**המתלוננים**"). ע.א.א משמש כעורך דין של החברה.
4. יואל וגימה (להלן - "**יואל**") הוא קבלן משנה של החברה ומקיים עמה קשרים עסקיים באמצעות עסק בשם "וגימה יואל - מיזמים עסקיים". אשרף אבו לטיף, גם הוא, קבלן משנה של החברה (להלן - "**אשרף**").
5. משיב 6 היה, בתקופה הרלוונטית, בעל משרד לניכיון צ'קים בשם "סהר רון שקד בע"מ", ומשיב 7 הוא בעל משרד לניכיון צ'קים בשם "חן שירותים פיננסיים מומי (2016) בע"מ".
6. לפי המיוחס בכתב האישום, על רקע קשיים כלכליים של החברה, ופתיחתה בהליך חדלות פירעון, הורה בית המשפט המחוזי בחיפה ביום 16.12.21 (להלן - "**היום הקובע**"), על עיכוב הליכים משפטיים נגד החברה. כן הורה בית המשפט כי בעלי חוב יגישו תביעות חוב, תוך שהטיל צו איסור דיספוזיציה על נכסיה.
7. עוד מיוחס, כי לפני היום הקובע קיבל יואל תשלום מהחברה, במסגרת פעילותה העסקית, באמצעות צ'קים הנושאים תאריך פירעון נדחה, המאוחר ליום הקובע. את הצ'קים ניכה יואל באמצעות משרדים לניכיון צ'קים, ובהם משרדיהם של משיב 6 ומשיב 7, והוא קיבל את תמורת הצ'קים בניכוי עמלה.
8. כן מיוחס, כי ביום הקובע החזיק משיב 6 בעשרה צ'קים של החברה ובשני צ'קים של חברה נוספת של המתלוננים, שנמסרו ליואל לניכיון ותמורתם הועברה אליו זה מכבר, כך שסך החוב הנטען של החברה למשיב 6 הוא 2,536,795 ₪ (להלן - "**חוב החברה למשיב 6**"). מיוחס גם כי משיב 7 החזיק ביום הקובע בשלושה צ'קים של החברה שנמסרו ליואל לניכיון, ובשלושה-עשר שיקים נוספים של החברה, שאחרים ניכו, כך שהחוב הנטען של החברה למשיב 7 הוא 2,874,244 ₪ (להלן - "**חוב החברה למשיב 7**") (להלן יחד - "**החובות**"). נוכח מצבה המשפטי של החברה, לא היה ביכולתה לפרוע את חובותיה, לרבות למשיבים 6 ו-7.
9. בקצרה יאמר, והדברים יפורטו בהרחבה, כי כתב האישום מייחס למשיבים 1, 3, 4, 6 ו-7 כי קשרו קשר לסחוט את המתלוננים עוד לפני היום הקובע, ובהמשך צורפו גם משיבים 2, 5 ו-8 לקשר. עוד מייחס כתב האישום למשיבים מעורבות בסדרת אירועים המהווים סחיטה באיומים של המתלוננים, וזאת באמצעות שמונה פגישות בין המתלוננים ובין המשיבים ואחרים, או מי מהם, באמצעות הודעות מאיימות ששלחו המשיבים למתלוננים, ובאמצעות ירי לכיוון ביתם של חלק מהמתלוננים. כל זאת במטרה להניע את המתלוננים לשלם את חובם למשיב 6 ומשיב 7. לפי כתב האישום, כתוצאה ממעשי הסחיטה הועברו כספים במספר מנות על ידי המתלוננים, או מי מהם, למשיבים 6 ו-7.
- במאמר מוסגר יוער, כי מיוחסות למשיבים 1, 3-7 גם עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, אולם אין מחלוקת של ממש כי עבירות אלו אינן מקימות עילת מעצר, ולפיכך אין צורך להידרש לשאלת הראיות הלכאוריות שבבסיס אישום זה.

טענות הצדדים

10. בבקשה למעצר עד תום ההליכים טענה המבקשת, כי הראיות הבאות מבססות את כתב האישום: גרסת א.מ, בה תיאר את האיומים שהופנו כלפיו והעברת כספים לכמה מהמשיבים; גרסת אי.מ, בה תיאר את האיומים, ואת ההתנהלות מול יואל; גרסת ת.מ וגרסת מ.ת, בהן תיארו את האיומים כלפיהם; ראיות שנמצאו בטלפונים של המשיבים התומכות בגרסאות המתלוננים; תיעוד חזותי וקולי של פגישה שהתקיימה ביום 11.6.22; התיאור שמסר יואל בדבר שיתוף הפעולה שלו עם חלק מהמשיבים, והעימותים בינו ובין משיבים 3, 6 ו-7; גרסת עומר אלקסדה (להלן - "אלקסדה"), שאישר הגעה לפגישה ביום 11.6.22 לצרכי "שמירה"; מסמכים כלכליים כגון כרסות חשבוניות, צילומי צ'קים, ועוד; וגרסאות המשיבים, שחלקם שמרו על זכות השתיקה וחלקם אישרו פרטים מסוימים.

באי כוח המבקשת הוסיפו בטענותיהם, כי משהחלו הליכי הפירוק של החברה, פניות המשיבים אינן מהוות דרישות לגיטימיות לגביית חוב. כן טענו, כי המתלוננים התייחסו בהודעותיהם לחששם מפני משיבים 1, 3 ו-5. עוד טענו, כי החוב למשיב 6 שויך, למעשה, למשפחת חרירי, ובשל כך נהנה ממעמד מועדף. לטענתם, בשל חששם, פנו המתלוננים לגורמים שונים על מנת שיגנו עליהם מפני המשיבים - תחילה למתווכים ממשפחת כארג'ה, ובהמשך, כאשר התקבלו דרישות תשלום מופרכות, למחמוד חרירי. כן טענו, כי משיב 1 ניצל את המוניטין השלילי שלו, התערב בגביית חוב שאינו נוגע לו, וקיבל כספים שלא הגיעו לו. לטענתם, עצם הפנייה מצד מי שאינו צד לחוב הניעה את התשלום בסופו של דבר. עוד טענו, כי עצם ההזדהות של משיב 5 כשותפו של משיב 7, גם ללא אזכור של משפחת חרירי, היוותה חלק מהאיומים. כן הוסיפו, כי הפגישות מהוות לכשעצמן איומים, לרבות הפגישה השמינית, אליה הגיעו משיבים 2, 3, 4 ו-8 עם מעורבים נוספים, תוך שהשתלטו על המשרד ואף נדרשה שמירה. מכאן, לטענתם, ברי כי לא מדובר בהגעה להסכמה מדעת לתשלום החובות.

עוד טענו באי כוח המבקשת, כי ניתן ללמוד על קשירת הקשר מכוח שיחות בין המשיבים. שיחות אלה עולה כי משיבים 1 ו-5 איימו על א.מ וכי גם משיב 6 היה מודע לתכנית. עוד טענו, כי השיחות מלמדות על שליטת משיבים 1 ו-3 בתכנית גביית החובות. לטענתם, גם הפגישה השמינית מאשרת את קשירת הקשר, שכן ניתן ללמוד ממנה על התמצאות המשיבים הנוכחים בפרטי האירועים.

כן טענו באי כוח המבקשת, כי גרסאות המתלוננים לצד נתוני התקשורת מהווים תשתית ראייתית מבוססת וקוהרנטית, ומכל מקום, מקומן של טענות בדבר סתירות בגרסאות העדים - בהליך העיקרי.

כן הוסיפו, כי שיתוף הפעולה של המתלוננים החל אך בשלב מאוחר של הסחיטה, ורק בעקבות זאת, החלה מעורבותה של היחידה החוקרת.

לטענת באי כוח המבקשת, המשיבים שתקו בחקירותיהם, או ניסו למזער את הקשרים ביניהם, תוך הכחשת עובדות מוכחות.

ביחס לטענות בדבר הפליית המשיבים בהשוואה ליואל טענו באי כוח המבקשת, כי הוא בעל עניין בהסדרת החוב, בהיותו חשוף לתביעות כמנכה הצ'קים. מכאן, כי עניינו שונה מעניינם של משיבים 1 - 5 ו-8, שאין להם כל עניין אישי בתשלום החוב. כן טענו, כי ליואל יש חלק מרכזי בתחילת האירועים, אולם בחלוף הזמן נוכחותו הפכה מרכזית פחות והוא עצמו נאלץ להתגונן אל מול טענות בדבר חובותיו כלפי המתלוננים. לטענתם, המשיבים אילצו את יואל להגיע לפגישות ולהוכיח כי אינו חייב כספים לחברה, ובכך החל מנגנון התשלומים הכולל העברת כספים. באי כוח המבקשת טענו גם כי לא נדרשה מעורבות של המשיבים בהסדרת תשלום חוב אחר למשיב 6, משום שלא היה בעניינו מכשול בדמות חוב מקביל של יואל כלפי החברה.

באי כוח המבקשת טענו גם כי הוחל חיסיון על חלק מחומרי החקירה משום שנמשכת חקירה בעניין סחיטת מתלוננים אחרים.

11. בא כוח משיב 1 טען, לעומת זאת, כי אין טענה של המתלוננים כי משיב 1 איים עליהם, והם אף התייחסו אליו כאל מי שאין מקום לחשוש מפניו. לטענתו, גם לא ניתן להסיק כי חשו מאוימים מעצם נוכחותו. כן טען, כי הפגישות נקבעו ביוזמת המתלוננים והצדדים הגיעו בהן להסכמות מרצון ביחס לתשלום החוב. כן טען, כי לא ניתן לקשור את שליחת ההודעות המאיימות למשיב 1, שכן אינו יודע קרוא וכתוב ואינו מחזיק בטלפון נייד. מכל מקום, טען, ההודעות בהקשר הכללי לא היוו איום.

עוד טען בא כוח משיב 1, כי המתלוננים פעלו שלא כדין בעצמם, בכך שביצעו פעולות ברכוש החברה בניגוד לצו הדיספוזיציה תוך העדפת נושים. עוד טען, כי האיסור לפעול להסדרת החוב שלא באמצעות נאמן, חלה על החברה המצויה בתהליכי פירוק ולא על המשיבים. כן טען, כי החשש אליו התייחסו המתלוננים נגע לגורמים עברייניים, לאחר ש-אי.מ לווה כספים בשוק האפור. עוד טען, כי חומרי חקירה רבים הושחרו על מנת להסוות את זהותם של בעלי חוב נוספים ושל אותם גורמים עברייניים, ויש בכך כדי לפגוע בהגנת המשיבים.

לטענתו, גם אין ראייה הקושרת את המשיבים ככלל, ואת משיב 1 בפרט, לאירועי הירי הנטענים בכתב האישום, ואף ניתן לקשור האירועים לגורמים אחרים.

בא כוח משיב 1 טען גם, כי יואל פעל לגביית הכספים ומעורבותו משמעותית, אולם הוחלט לשחררו ממעצר לאחר שהחל לשתף פעולה עם החוקרים, וכעת הוא מצוי במעצר בית ולא הוגש נגדו כתב אישום. לטענתו, מדובר באכיפה סלקטיבית המחלישה את בקשת המעצר.

כן טען, כי משיב 1 לא נחקר ביחס לשליחת ההודעה המיוחסת לו, ביום 26.5.22, ומכאן שזכויותיו קופחו, בהקשר זה.

12. בא כוח משיב 3 טען, כי מעורבותו החלה על מנת להשיב חוב חוקי. לטענתו, אין כל היכרות מוקדמת בין משיב 3 ובין המתלוננים, ולבקשת יואל, סייע לו בבקשה לגבות את חובו, לאחר שגילה כי החברה בפירוק.

כן טען בא כוח משיב 3, כי לא אירעה כל סחיטה וגם אין כל טענה של המתלוננים כי הושמעו דברי איומים בפגישה הראשונה או השנייה. הפגישה השנייה התקיימה, לטענתו, לבקשת המתלוננים ובתנאים שקבעו, ולא ניתן להניח כי חשו מאוימים מעצם נוכחותו של מי מהמשיבים. עוד טען, כי משיב 3 כלל לא נכח בפגישה השלישית, למרות גרסת א.מ, כפי שניתן ללמוד ממחקרי התקשורת. כן טען, כי בפגישה השביעית הגיעו הצדדים להסכמה בדבר פריסת החוב, והמתלוננים לא טענו לאיומים גם ביחס לפגישה זו. לטענתו, גם מתיעוד הפגישה השמינית עולה כי משיב 3 לא איים על המתלוננים וכי הם לא חשים מאוימים על ידו.

בא כוח משיב 3 טען גם לפגמים בהתנהלות המתלוננים, אשר לא היו מעוניינים כי יוגשו בעניינם תביעות חוב, וחלף זאת, ניסו להגיע להסדרי חוב מחוץ לבית המשפט וביקשו את הפגישות ביוזמתם כי יש להם חובות כלפי יואל, ומשיבים 6 ו-7. כן טען, כי לא ניתן לתת אמון בגרסאות א.מ ו-מ.ת. כן הצטרף בא כוח משיב 3 לטענות בא כוח משיב 1 לעניין התנהלות המתלוננים המנוגדת לדין, לרבות עבירות מרמה שבוצעו על ידי אי.מ ויואל, ולעניין תפקידו של יואל בפרשייה ולאכיפה הסלקטיבית שנקטה בעניינו.

עוד הוסיף, כי ציון אירועי ירי בכתב האישום, אף שאינם מיוחסים למשיבים, נועדה ליצור מצג של איום כלפי המתלוננים, אף שאין לכך כל נגיעה למיוחס.

כן טען בא כוח משיב 3, כי המשטרה הייתה מעורבת באירועים החל מחודש ינואר 2022, אולם לא ביצעה מעצרים עד לחודש יולי, ומכאן שלא נצפתה פעילות פלילית קודם לכן.

לטענתו, חקירה שלמה של המשיב חסויה ולא הועברה לידי, לצד חומרים חסויים רבים נוספים, ותמלילי עימותים. גם יש, לעמדתו, הבדלים בין התייעוד המתורגם ובין החומר המוקלט בתיק. עוד טען, כי הוסתרו שמות בעלי חוב נוספים, וכי אין התייחסות בכתב האישום למלוא חובות החברה ולהימצאותה בסכסוך עם רבים. כן טען, כי המתלוננים לא נחקרו אחרי חקירות המשיבים ולא נערכו עימותים ביניהם.

13. לטענת בא כוח משיב 5, אין כל ראיה הקושרת בינו ובין ביצוע העבירות של קשירת קשר וסחיטת המתלוננים. המתלוננים לא מייחסים לו השמעת איומים כלפיהם, ואף מתייחסים לתביעת חוב לגיטימית. כן טען, כי משיב 5 לא הציג עצמו כבן למשפחת חרירי. לטענתו, משיב 5 גם לא היה מודע לתקשורת בין משיב 7 ובין מ.ת. לעניין שיתוף הפעולה עם משיב 5. גם לא ניתן להסיק מהודעות ששלח משיב 5 ל-א.מ. כי מדובר באיומים. כן טען, כי לא ניתן לראות במשיב 5 דמות המטילה אימה. לטענתו, משיב 5 גם לא נכח בפגישה השישית, ואין ראיות הקושרות אותו לפגישה, משום שאין לייחס למשקל לגרסת משיב 7, כנאשם בתיק. מכל מקום, טען, לא ניתן לקשור בין הפגישה והעברת הכספים, משום שהכספים הועברו זמן רב אחריה.

בא כוח משיב 5 טען גם, כי לחברה חובות גדולים, העולים על אלה המוצגים בכתב האישום, ויש לה מספר רב של נושים שפעלו לגביית החוב, לרבות באמצעים פסולים, ומכאן שלא ניתן לקשור גביית חובות שלא כדין למשיבים דווקא.

ביחס לאירועי הירי, טען כי לפי המתואר בכתב האישום, מעורבותו של משיב 5 החלה אך ביום 19.2.22, זאת לאחר אירוע הירי הראשון.

14. בא כוח משיב 6 טען, כי חוב החברה כלפי משיב 6 הוא חוב לגיטימי והצדדים הגיעו להסדר לגיטימי להסדרתו. כן טען, כי משיב 6 לא היה מעורב בסחיטת המתלוננים, ואף לא ידע על כך. לטענתו, משיב 6 ניהל תקשורת ישירה וחיובית עם החברה, ושלא באמצעות אחרים. לגרסה זו יש תימוכין בראיות נוספות, לרבות במחקרי תקשורת, בעדויות המתלוננים ובעדותו של אשרף. עוד טען, כי לחברה היה חוב נוסף כלפי משיב 6, על סך 1,200,000 ₪, אשר שולם בהסכמה, ללא כל טענה בדבר חשש, והחברה אף הסכימה לשלם את יתרת החוב, אליה מתייחס כתב האישום. מכאן שלא היה כל אינטרס של משיב 6 בסחיטה או באיומים. כן הוסיף, כי אשרף מסר כספים לפי הסיכומים, וכספים נוספים המתוארים בכתב האישום נועדו להשיב את החוב ליואל, ולא נמסרו למשיב 6. כן הוסיף, כי טענות המתלוננים עניינן בדרישות חוב נוספות שהופנו כלפיהם, החורגות מההסכמה שגובשה, והנוגעים לחובות כלפי יואל, ואין עניינן בחוב כלפי משיב 6.

עוד טען בא כוח משיב 6, כי אין לראות בו אחראי לאיומים שנועדו לגבות חובות מהחברה. אלו נמסרו, לטענתו, על מנת לגבות חוב אחר - של החברה ליואל - שאת דרישת החוב שלו סירבה החברה לקבל ואף טענה לקיזוז חובות. עוד טען, כי יואל טען להגנת כורח אך בשלב מאוחר בחקירותיו, וכי ישנן ראיות הסותרות את גרסתו. מכאן, שהחלטה שלא לצרף את יואל כנאשם בתיק מהווה אכיפה בררנית. כן טען, כי אין כל ראיה לפיה יואל ומשיב 3 הגיעו למשרדי החברה ביום הקובע וכי פעלו בשם משיב 6 או במסגרת קשר שנקשר. עוד טען כי משיב 1 פעל בשם יואל ומשיב 5 פעל בשם משיב 7, ואין מקום לייחס פעולותיהם למשיב 6.

בא כוח משיב 6 הוסיף וטען, כי המתלוננים עצמם אינם נקיי כפיים. לטענתו, שיתוף הפעולה של המתלוננים עם החקירה היה חלקי, ו-א.מ. ו-א.י.מ. כלל לא נחקרו לאחר חקירת משיב 6. עוד טען, כי התברר במהלך החקירה כי יואל ו-א.י.מ. קשרו לבצע עבירות מרמה והלבנת הון, אולם לא נערכו פעולות חקירה נוספות בעניין. לטענתו, מסיבה זו העדיפו המתלוננים לפנות למתווכים על מנת שייעו בהסדרת החובות, ולא באמצעות בית המשפט. גם אין מקום, לעמדתו,

לאמץ את גרסת המתלוננים לעניין ההחלטה לפנות למשפחת כארג'ה משום חשש מפני משיב 1, שכן אין מקום להניח כי קיים חשש מפניו מעצם היותו בן למשפחת חרירי, וככל שקיים חשש שכזה, למשפחת כארג'ה מוניטין שלילי דומה.

בדומה לבאי כוח המשיבים האחרים, גם בא כוח משיב 6 טען, כי חומר חקירה מהותי לא הועבר לידי, לרבות דיסקים של עימותים, דו"חות עימות ערוכים כמקובל, תמלילי חקירה, פריקות הטלפונים של משיבים 3 ו-7 וחלקים מפריקת הטלפון של משיב 6. כן טען, כי היקף החיסיון הוא חריג ופוגע בהגנה, במיוחד בתיק שעיקרו בראיות נסיבתיות. עוד הצטרף לטענות חבריו, בעניין המצג העולה מכתב האישום לפיו חובות החברה מסתכמים בחובות כלפי משיבים 6 ו-7, ולעניין הכללת אירועי הירי בכתב האישום.

התשתית הראייתית הלכאורית

15. אין מחלוקת, כי על רקע קשיים כלכליים של החברה, ופתיחתה בהליך חדלות פירעון, הורה בית המשפט המחוזי בחיפה ביום 16.12.21, הוא היום הקובע, על עיכוב הליכים משפטיים נגד החברה, והגשת תביעות חוב בהליך חדלות הפירעון בלבד.

עוד אין מחלוקת, כי יואל ניכה צ'קים שקיבל מהחברה, עוד לפני היום הקובע, ושתאריך פירעונם לאחריו, באמצעות משרדים לניכוי צ'קים, ובהם משרדיהם של משיב 6 ומשיב 7, והוא קיבל את תמורת הצ'קים בניכוי עמלה. כתוצאה ממצבה הכלכלי הקשה של החברה, נוצרו חובות משמעותיים של החברה למשיב 6 ולמשיב 7, שלא היה ביכולתה לפרוע. כאן המקום להעיר כי לחברה חובות גם כלפי יואל שקיבל ממנה צ'קים.

16. המחלוקת עניינה בשאלת מעורבותם של המשיבים בקשירת קשר ובסחיטה באיומים של המתלוננים על מנת ששיבו את חובותיהם למשיבים 6 ו-7.

על מנת להכריע בשאלה זו תוצג תחילה התשתית הראייתית ביחס לכל אחד מהאירועים הרלוונטיים, פגישות, תכתובות, תקשורת בין הצדדים, והכל, כפי הניתן, לפי סדר כרונולוגי. לאחר מכן תידון השאלה אם יש בתשתית הראייתית הלכאורית כדי לגבש את העבירות של קשירת הקשר וסחיטה באיומים, המיוחסים למשיבים בכתב האישום.

17. בקביעת ממצאים ביחס לתשתית הראייתית הלכאורית יש לזכור, כי לפי ההלכה הפסוקה, אין דנים בשלב זה במהימנות העדים, שכן הערכת מהימנותם שמורה להליך העיקרי (בש"פ 6603/17 אברמוב נ' מדינת ישראל (11.9.17); בש"פ 6056/14 נחמן נ' מדינת ישראל (23.9.14)). מכאן, שלא יידונו בשלב זה טענות באי כוח המשיבים בדבר היעדר מהימנותם של המתלוננים. אולם יאמר כבר עתה, כי בשלב זה גם לא הונחה תשתית ממשית לטענה זו במסגרת טיעוני המשיבים, למעט הטענה הכללית בדבר אינטרס של המתלוננים.

הפגישה הראשונה

18. לפי המיוחס בכתב האישום, משיב 3 הגיע בליווי יואל למשרדי החברה ברחוב עין ג'ארר ביום 16.12.21, על מנת להניע את המתלוננים לשלם החובות, והם עזבו את המקום לאחר הצגת דרישת החוב בפני אי.מ. ו-א.מ.

19. על אודות מה שאירע בפגישה ניתן ללמוד מתשאולו של אי.מ, שהוא כאמור אחד המתלוננים. בתשאול מסר אי.מ, כי יואל הגיע עם אשתו ועם אדם שהציג עצמו כאבו עלי עסקאר (כך מכונה משיב 3 בפי כל) למשרדי החברה, וטענו כי לחברה חוב בסכום של 11 מיליון ₪ לערך כלפי יואל, וכי יואל קיבל את הכסף שמסר לחברה ממשיב 3. כן

מסר, כי "לא מעניין אותם לא הסדר נושים ולא זה ... זה מה שהוא אומר שזה לא מעניין אותי כאילו בית משפט ורוצה את הכסף שלי" (תמלול תשאול אי.מ מיום 14.6.22, בעמ' 11 - 14).

גם א.מ, שהוא כאמור מתלונן נוסף, מסר גרסה ביחס לפגישה זו. לדבריו, יואל, שנהג לנכות צ'קים, בין היתר, באמצעות משרדיהם של משיבים 6 ו-7, הגיע למקום עם אישה ועם עסקאר (משמע, משיב 3), אותו לא הכיר, אולם יואל הציגו "זה האיש שלי שותף שלי והוא יגבה את הכסף" (הודעת א.מ מיום 16.6.22, בעמ' 1 - 2).

מת מסר כי ביום 16.12.21 הגיע יואל למשרדי החברה ואמר כי החברה חבה לו סכום של 11 מיליון ₪, ועמו הגיעו בת זוגו ומשיב 3 (הודעת מת.מ מיום 30.6.22, בעמ' 2).

יואל מסר, תחילה, כי הגיע למשרדי החברה, לאחר ששמע על הגשת בקשת חדלות הפירעון. למשרדים הגיע עם משיב 3 "בגלל שהוא ערבי וחשבתי שאם הוא יגיע יוכל לתת לי לעלות למעלה ולדבר איתם בצורה מכובדת". לדבריו, אמר ל-אי.מ כי "אפשר להסתדר" (הודעת יואלהראשונה מיום 4.7.22, בעמ' 6; דו"ח תשאול יואל מיום 5.7.22, בעמ' 1; הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 4). בהמשך מסר, כי במקום היו "משפחת חרירי מהצד של החברה", ובפרט ציין את עכרמה חרירי, שזוהה על ידי משיב 3 וש"התנהג בצורה אגרסיבית" (הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 6, 8).

גם ממצאי תקשורת מאשרים לכאורה קיומה של פגישה זו. ביום 16.12.21, כשעה לפני הגעתם של יואל ושל משיב 3 למשרדי החברה, שלח יואל, המאוכן בכפר קאסם, את מיקום ביתו של משיב 3, גם הוא בכפר קאסם, למשיב 6. מחקירת יואל עולה כי משיב 6 ענה כי הוא בחוץ. כן אוכנו יואל, משיב 3, ו-אי.מ במשרדי החברה. לאחר הפגישה, אוכן יואל בכפר קאסם, ומשיב 6 אוכן באזור כפר קאסם או ראש העין (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 2 - 7; הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 5). יואל מסר, כי "בהחלט יש מצב שרצה [משיב 6 - א.פ] לשבת איתי ועם אבו עלי" (הכוונה למשיב 3 - א.פ), אולם, אין זה סביר כי בזמן שחלף ממועד קבלת הודעת משיב 6 לפיה הגיע למקום, ועד איכנו בכפר קאסם, הספיק להגיע למקום (הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 5 - 6). יתר על כן, בסמוך לפגישה ביקש משיב 6 ממשיב 3 להתקשר אליו.

20. יואל הוסיף, כי במהלך הימים שלאחר הגעתו למשרדי החברה ביום 16.12.21, "הצ'ינג'ים היו לחוצים והפעילו גם עלי לחצים כבדים" (הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 6).

הפגישה השנייה

21. עוד מיוחס בכתב האישום, כי ביום 30.12.21 התקיימה פגישה נוספת, במשרדו של עבד כארג'ה ובנוכחות עדל כארג'ה, לאחר שהמתלוננים פנו לקבלת סיועו של האחרון בהסדרת החובות, משנודע להם כי משיב 1 מעורב ובשל חששם מפניו. בפגישה נכחו א.מ, מת, יואל ומשיבים 1, 3, 4 ו-6. המתלוננים טענו כי ליואל חוב מוקדם כלפיהם, ולאחר התלהטות הרוחות הפגישה הופסקה, ונקבע כי תתקיים פגישה נוספת.

22. על אודות מה שאירע בפגישה ניתן ללמוד מתשאולו של מת, שמסר כי הפגישה התקיימה במשרדו של עבד, בה נכחו הוא ואביו, וכן משיב 6 ויואל. לדבריו, בפגישה יואל אמר כי המתלוננים "גנבו אותו", ו-אי.מ טען כי ישנם כספים שיואל חב להם (תמלול תשאול מת.מ מיום 13.6.22, בעמ' 10, 20 - 21). א.מ מסר, כי בפגישה נכחו עמו מת, עבד כארג'ה, משיב 1, משיב 3, יואל, ו"בחור יהודי עם כיפה", וכי דיברו בה על החוב, והעלו את חובו של יואל כלפי החברה. כן הוסיף כי היה "בטוח שאין לו ביד צ'קים, לא [ל]משיב 1] ולא ליואל" (הודעת א.מ מיום 16.6.22, בעמ' 2 - 3).

גם יואל מסר גרסה ביחס לפגישה זו. לדבריו, אל הפגישה הגיע עם בת זוגו, ונכחו בה א.מ ובנו, משיב 3, ואנשים

"ממשפחת קראג'ה". הוא תיאר כי במהלך הפגישה נטענו נגדו טענות בדבר גנבה מהחברה. כן מסר, כי הגיע לפגישה לאחר שהתבקש על ידי מי מעובדי החברה להשתתף בה, וכי המתלוננים ביקשו ממנו לקחת צ'קים של החברה מהצ'יינג'ים בהם פרט אותם, על מנת שלא ייתבעו, בטענה שיוכלו להעביר צ'קים חדשים, אולם הוא סירב. עוד מסר, כי חש "לא נעים ומפוחד" מזימונו לפגישה "בנוכחות אנשים כאלה". לדבריו, נכח במקום למשך כעשר דקות בלבד. יובהר כי גרסתו של יואל מתייחסת לכאורה לפגישה שאירעה במהלך חודש מרץ, אולם זהות הנוכחים בה, מיקומה, ותוכנה, תואמת בתיאורה לכאורה את הפגישה השנייה (הודעת יואל הראשונה מיום 4.7.22, בעמ' 7; דו"ח תשאול יואל מיום 5.7.22, בעמ' 2; הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 4, 6).

23. משיב 6 אמנם הכחיש את השתתפותו בפגישה (הודעת משיב 6 מיום 14.7.22, בעמ' 9 - 10). אולם, ניתוח מחקרי התקשורת מלמד כי יואל, עבד כארג'ה, משיב 3 ומשיב 6 אוכנו באזור בסמוך למועד הפגישה (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 10).

יתר על כן, משיבים 6 ו-7 התכתבו לפני הפגישה. ביום 28.12.21, שלח משיב 7 למשיב 6 כרסוסת שלו בנוגע לצ'קים של ת.מ ומשיב 6 הודיע לו כי מתוכננת פגישה בקשר לכך. ביום 30.12.21 משיב 7 ביקש ממשיב 6 לעזור ומשיב 6 ענה: "בטיפול אני אצלם". גם התכתבות בין משיב 7 ויואל מלמדת, כי יואל עדכן אותו ביום 29.12.21 על אודות הפגישה המתוכננת "כדי לקחת כסף או צ'קים" (דו"ח פעולה - עיון (מיצוי) בחומר מחשב של משיב 7 מיום 20.7.22, בעמ' 3). משיב 6 גם שאל את יואל, לפני הפגישה "אתה מגיע" ויואל עונה "כן ברור". לאחר מכן שלח משיב 6 ליואל מיקום (דו"ח חיפוש בטלפון הנייד של משיב 6, נספח ג.ו.5).

הפגישה השלישית

24. עוד מתואר בכתב האישום, כי פגישה נוספת נערכה במשרדו של עבד כארג'ה בנוכחות עדל כארג'ה ביום 13.1.22, ובה נכחו אי.מ, א.מ, יואל ומשיבים 1, 3, 4 ו-6. בשל חששם של המתלוננים, הסכימו להעביר למשיב 6 סכום של 2,600,000 ₪ בפריסה חודשית של 200,000 ₪, ונקבע כי משיב 7 יגיש תביעת חוב נגד החברה, ואילו חובו של יואל לחברה יקוזז מהחוב הכולל.

25. על אודות פגישה זו ניתן ללמוד מגרסת א.מ, לפיה נכחו בה משיב 1, משיב 3, ומשיב 4. הוא ציין כי בפגישה סוכם שישולם למשיב 6 סכום של 2,600,000 ₪, בפעילות של 200,000 ₪ בחודש "כי זה היה האינטרס של משפחת חרירי. הם טענו ש[משיב 6] זה בפרונט ... אבל הכסף שייך לחרירי", כי משיב 7 יגיש תביעת חוב, ואילו חוב בסכום של 3,600,000 ₪ של יואל כלפי החברה, יקוזז. לדבריו הגיעו לסיכום בעל פה, משום ש"אלו זהירים". בשלב זה, לפי גרסת א.מ, משפחת כארג'ה סיימו את מעורבותם, ומשיב 1 ומשיב 3 "התחילו להציק לנו" (הודעת א.מ מיום 16.6.22, בעמ' 3 - 4).

26. על מעורבותו של משיב 6 בנעשה, ניתן ללמוד מתוך מחקרי התקשורת. יואל ומשיב 6 שוחחו לכאורה לפני הפגישה, ביום 12.1.22 (דו"ח חיפוש בטלפון הנייד של משיב 6, נספח ג.ו.5).

גם תקשורת בין משיב 6 ו-א.מ, במהלך החודשים מרץ עד מאי 2022 מלמדת, כי אמנם היתה ציפייה ש-א.מ ישלם את הסכומים עליהם דובר בפגישה, משמע בפעילות של 200,000 ₪ (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ מיום 10.7.22, בעמ' 6 - 7), ועל תשלומים אלו עוד יפורט להלן.

27. משיב 6 הכחיש גם כאן כי נכח גם בפגישה זו (הודעת משיב 6 מיום 14.7.22, בעמ' 10). אולם, יואל, עבד כארג'ה, משיב 6, אי.מ ו-א.מ אוכנו במועד הפגישה השלישית באזור הפגישה (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 13). גם משיב 3 טען כי כלל לא נכח בפגישה השלישית. אולם גרסת א.מ עומדת אל מול גרסתו,

ובשלב לכאורי זה לא ניתן להכריע בין הגרסאות.

הפגישה הרביעית

28. כתב האישום ממשיך ומייחס, כי ביום 19.2.22 הגיעו משיב 5 ושניים נוספים שזהותם אינה ידועה למשרדי החברה בבניין המטריקס, בהם נכחו אותה עת מ.מ.ו-ע.א.א, על מנת להניע את המתלוננים להסדיר חובותיהם למשיבים 6 ו-7. מיוחס כי משיב 5 הזדהה כ"אדם חרירי מג'לג'וליה" על מנת להטיל אימה על מ.מ.ו-ע.א.א, וטען כי הוא שותפו של משיב 7 המגיע לגבות חובות בשמו. משיב 5, לפי המיוחס, דרש להיפגש עם אי.מ, שלא נכח במקום, וכי החוב למשיב 7 ישולם, ומסר כי כדאי ל-אי.מ ליצור קשר טלפוני עם משיבים 6 ו-7.

29. הראיות הלכאוריות מהן ניתן ללמוד על שאירע בפגישה זו, הן:

גרסת ע.א.א, לפיה הגיע "אדם מג'לג'וליה" למשרדי החברה, כאשר הוא נכח במקום יחד עם מ.מ.ו-ע.א.א לא זכר כי משיב 5 הציג עצמו כ"אדם חרירי", ולדבריו, משיב 5 שוחח בטלפון עם "בעל החוב ככל הנראה, ואז זרק לי את השם חן פיננסים", וכן אמר כי הוא שותף של משיב 7 וציין "זה הכסף שלנו". ע.א.א אמר לו כי משיב 7 הגיש תביעת חוב, והעביר ל-א.מ את מספר הטלפון של משיב 5, משום שהלה ביקש לשוחח עמו (הודעת ע.א.א מיום 6.7.22);

כפי שצוין, משרד ניכוי הצ'קים של משיב 7 מכונה "חן שירותים פיננסיים מומי (2016) בע"מ";

גרסת מ.מ, לפיה הגיעו שלושה אנשים למשרדי החברה, ואחד מהם הציג עצמו כ"אדם חרירי מג'לג'וליה". לדבריו, משיב 5 הושיט לו את הטלפון שלו, והוא ניהל באמצעותו שיחה עם יואל, בה אמר ליואל כי לא ישלח אליו אנשים אלא יגיע בעצמו. כן מסר, כי לאחר סיום השיחה, משיב 5 אמר לו "כדי לכם לגמור זה יואל ויש עוד אחד אבי סולטן וכדי ש-[א.מ - א.פ] ידבר איתם ויענה להם [כך במקור, א.פ]" (הודעת מ.מ. מיום 5.7.22);

גרסתו של א.מ, שמסר כי משיב 5 הגיע למשרדי החברה, פגש ב-ע.א.א, וטען כי הוא שותף של משיב 7, לו החברה חבה סך של 2,900,000 ₪, 800,000 מתוכם של יואל. כן מסר, כי לאחר שלא שיתפו עמו פעולה, משיב 5 שלח לו הודעה לפיה "תקבל יריות בערב" (הודעת א.מ מיום 16.6.22, בעמ' 6).

30. משיב 7 הכחיש אמנם כי שלח את משיב 5 לגבות כספים עבורו, וציין "אב דיב לא גובה את החוב שלי. מי שגובה את החוב שלי זה אני בעצמי בעזרה חברית של אבי סולטנה כי הוא חבר קרוב שלהם של המשפחה". הוא הוסיף כי לא נאמר לו כי משיב 5 גובה עבורו את החוב, אולם "אין ספק שהוא כן היה מודע לחוב", כי האמין שהוא קרוב משפחה של משפחת מחאמיד, וכי "הקשר העיקרי שניהל איתי שיחות זה אבי". עוד מסר, באשר למעורבותו של משיב 6, כי פעל באמצעותו "נגד לקוחות שהביעו לחץ" על החברה, שכן משיב 6 הוא "חבר מקורב", וזאת "בדרכים לגיטימיות" (הודעת משיב 7 מיום 4.7.22, בעמ' 8, 10 - 11; הודעת משיב 7 מיום 6.7.22, בעמ' 7, 15).

31. ביום 19.2.22 שלח ע.א.א הודעה ל-א.מ ובה כתב "אדם מג'לג'וליה אומר שהוא שותף של חן פיננסים טוען חוב 2.9 הגיש תביעת חוב 1.8" (דו"ח הצלבה: מחקרי תקשורת ומיצוי טלפונים של חשודים מיום 20.7.22, נערך על ידי רס"ר אוהד גרייבסקי, בעמ' 7).

גם ממחקרי התקשורת עולה כי משיב 5 נכח באזור ביום 19.2.22. כן עולה, כי באותו יום גם שוחח עם א.מ (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 17).

העברת הכספים הראשונה

32. עוד מייחס כתב האישום, כי בשל חששם של המתלוננים מפני המשיבים, ביקש א.מ. מאשרף להעביר למשיב 6 כספים בתמורה לחוב, ואשרף העביר לו צ'קים בסכום שאינו פוחת מ-600,000 ₪ שנרשמו, החל מחודש מרץ 2022, בצ'ינג' של משיב 6 בכרטסת של יואל. אשרף אף הופנה על ידי משיב 6 לצ'ינג' אחר לניכוי סכומים נוספים שאינם פוחתים מ-100,000 ₪. לטענת המבקשת, העברות אלו משתקפות בכרטסות במשרדו של משיב 6, בהן נמצא רישום בכרטסת של יואל, החל מחודש מרץ 2022, בסכומים המסתכמים לכדי 600,000 ₪.

33. על העברת סך של 600,000 ₪ למשיב 6, ניתן ללמוד מהודעות ששלח ל-א.מ. ההודעות מלמדות, כי במשך תקופה בלתי מבוטלת דרש משיב 6 את התשלום בסכום של 2,600,000 ₪, שסוכם בין הצדדים. בהמשך לכך, העביר א.מ. סכום של 600,000 ₪ לידי משיב 6. משיב 6 פנה ל-א.מ. מספר פעמים בתחילת חודש מרץ 2022 ביחס לאחת הפעיומות, וביום 10.3.22 עדכן אותו כי "עכשיו השיח אשרף הביא לי את הצ'ק של ה 200 אלף, שוקראן, אני קיבלתי שני תשלומים". ביום 7.4.22 עדכן אותו פעם נוספת, כי קיבל 200,000 ₪ נוספים, וכי נותרו 2 מיליון ₪ (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ. מיום 10.7.22, בעמ' 6 - 7).

34. א.מ. גם מסר, כי בהתאם לסיכום בפגישה בשלישית, הועברו למשיב 6 כספים בפעיומות של 200,000 ₪. לדבריו, פעם אחת שילם מכספו, על ידי מכירת רכבים משום שרצה "להפחית את החוב כדי שלא יפגעו במישהו" (הודעת א.מ. מיום 16.6.22, בעמ' 4). אמנם מת מסר גרסה שונה ביחס למכירת הרכבים, לפיה 200,000 ₪ שהתקבלו לאחר מכירת הרכבים לא הועברו למשיב 6, אלא לקבלן אחר (הודעת מ.מ. מיום 30.6.22, בעמ' 3). יובהר, כי גם אם 200,000 ₪ הועברו לידי אחר, הרי שישנן ראיות נוספות המעידות על העברת תשלומים בסך 200,000 ₪ למשיב 6, וזאת בהתכתבויות שלו עם א.מ. כאמור.

35. על בקשתו של א.מ. מאשרף להעביר כספים למשיב 6 ניתן ללמוד גם מהודעתו של מ.מ. שמסר כי אשרף התבקש להעביר הכספים, וכי העביר סכום של 700,000 ₪ או 800,000 ₪ (תשאול מ.מ. מיום 13.6.22, בעמ' 24 - 27; הודעת מ.מ. מיום 30.6.22). גם אשרף מסר כי א.מ. פנה אליו וביקש כי יסייע בהעברת תשלומים. כן מסר כי פנה למחמוד חרירי בעניין העברת תשלומים למשיב 6, בסכום של כ-2 מיליון ₪, וכי העביר כ-600,000 ₪ למשיב 6, אשר קיזז את התשלום מיתרת החוב, ופרט צ'ק בסך 200,000 ₪ אצל משיב 6, על מנת לאפשר את החזר החוב, לבקשת א.מ. (הודעת אשרף מיום 6.7.22; דו"ח תשאול ראשוני אשרף מיום 6.7.22).

עוד אישר אשרף, כי פנה למשיב 3 בעניין חוב ליואל בסכום של 1,700,000 ₪, וכי ידע ששולמו 700,000 ₪ (הודעת אשרף מיום 6.7.22; דו"ח תשאול ראשוני אשרף מיום 6.7.22). מ.מ. מסר גם, כי סוכם עם משיב 1, משיב 3 ויואל כי יותר חוב ליואל על סך 1,700,000 ₪, כי הועברו 700,000 ₪ באמצעות צ'קים של אשרף, וכי הוסכם כי יתרת החוב תידון בהמשך (הודעת מ.מ. מיום 30.6.22).

גם משיב 6 מסר בהודעתו, כי אשרף "לקח את החוב עליו", וכי העביר לו תשלומים עבור החוב, בפעיומות ובסך הכל סכום של 600,000 ₪ (הודעת משיב 6 מיום 5.7.22, בעמ' 4, 6 - 7).

36. על הפניית משיב 6 לצ'ינג' אחר לשם ניכוי סכום נוסף שאינו פחות מ-100,000 ₪ ניתן ללמוד מהודעת אשרף, שמסר כי פרט בצ'ינג' נוסף 700,000 ₪, כי בצ'ינג' זה נלקחו 100,000 ₪ "על החוב של סולטנה", וכי הוא נותר עם 600,000 ₪ (הודעת אשרף מיום 6.7.22), וכן מהודעת משיב 6, שמסר כי הציע לאשרף לפרוט צ'ק על סך 700,000 ₪ בצ'ינג' אחר, וכי אשרף העביר לו 600,000 ₪ (הודעת משיב 6 מיום 5.7.22, בעמ' 7).

הפנייה של מ.ת למשיב 7

37. לפי כתב האישום, מ.ת פנה למשיב 7 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הציע פתרונות לתשלום החוב כלפיו, והבהיר כי גביית החוב על ידי משיב 5 עשויה להביא לפגיעה בו ובמשפחתו, ומשיב 7 השיב כי על מ.ת להסתדר ולשלם החוב.

38. על פניית מ.ת למשיב 7 ניתן ללמוד לכאורה מתשאלו מיום 13.6.22, בו התייחס לפנייתו זו. לדבריו, אמר למשיב 7 כי עליו להגיש תביעת חוב - אותה הגיש - אולם משיב 7 דרש מ-מ.ת לשוחח עם משיב 5 אודות התשלום, משום ש"הוא חושב שיגדיל את החוב בדרך אחרת ... דרך של איומים". כן מסר, כי הציע למשיב 7 פתרונות נוספים, ואמר כי "זה אנשים שאם יקרה חס וחלילה מקרה שאנחנו לא נסתדר איתם יכולים לעשות לנו נזק", אולם משיב 7 ענה "אין לי מה לעשות". כן הוסיף, כי לא בוצעו העברות כספיים במקרה זה (מזכר תשאל מ.ת מיום 13.6.22; תמלול תשאל מ.ת מיום 13.6.22, בעמ' 32 - 36).

גם אי.מ מסר כי משיב 7 הגיש תביעת חוב, אולם עבור חלק מהסכום "שולח את זה החבר'ה מג'לג'וליה, אדם, אדהם" (תמלול תשאל אי.מ מיום 14.6.22, בעמ' 22).

עניינו של משיב 7 אינו נדון בהחלטה זו, אולם יוער כי משיב 7 הכחיש קיומה של שיחה זו עם מ.ת (הודעת משיב 7 מיום 6.7.22, בעמ' 14 - 15), וכן הכחיש את מעורבותו של משיב 5 בעניינו, כאמור.

הפגישה החמישית והעברת הכספים השנייה

39. פגישה נוספת התקיימה, לפי המיוחס בכתב האישום, ביום 21.3.22 במשרדי החברה ברחוב עין ג'ארר, בה נכחו אי.מ, מ.ת, משיב 1, משיב 3 ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה. לפי כתב האישום, בשל חששם של המתלוננים, אי.מ הסכים לשלם סכום של 500,000 ₪ מכספו האישי למשיבים 1 ו-3, בשני תשלומים, וזאת כנגד החובות כלפי משיבים 6 ו-7. בהתאם לכך, הגיעו משיבים 1 ו-3 למשרדי בחברה מספר ימים לאחר מכן, וקיבלו מ-אי.מ 200,000 ₪ במזומן.

40. על הפגישה שהתקיימה ביום 21.3.22 במשרדים ברחוב עין ג'ארר ניתן ללמוד מגרסתו של אי.מ, לפיה נכחו בה מ.ת, משיב 1, משיב 3 ושני אנשים נוספים. לדבריו, בפגישה סיכמו אי.מ יעביר למשיבים 1 ו-3 סכום של 200,000 ₪, ולאחר מכן עוד 300,000 ₪. מספר ימים לאחר מכן הגיעו השניים לאסוף את התשלום הראשון. משיב 1, כך מסר, התקשר וביקש תשלום נוסף, אולם אי.מ לא הסכים ובחר לערב את אשרף ואת מחמוד אל חרירי. בעקבות זאת, נערכה פגישה נוספת (הודעת אי.מ מיום 16.6.22, בעמ' 4 - 5).

מאיכונים עולה כי משיב 1, מ.מ, ו-אי.מ נכחו באזור בעת הפגישה (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 17).

הפגישה השישית והעברת הכספים השלישית

41. עוד מיוחס בכתב האישום, כי בעקבות החשש מפני משיב 1 ולאחר דרישות חוזרות מצדו, התקיימה פגישה בג'לג'וליה ביום 27.3.22, בתיווך מחמוד אגבאריה, לאחר שאשרף פנה אליו לקבלת סיוע בתיווך במהלך חודש פברואר. בפגישה נכחו אי.מ, מ.ת, אשרף, ומשיבים 5, 6 ו-7. כן מיוחס, כי כעבור חודש לערך, הועבר למשיב 7 סכום של 150,000 ₪ במזומן, לפי הנחיות משיב 6, שנרשמו בכרטסת של חברת ז.ס.ז עבודות בניין בצ'יינג' של משיב 7. לטענת המבקשת, על אודות העברת הכספים לאחר הפגישה ניתן ללמוד מתוך כרטסת במשרדו של משיב 7 הכולל רישום של 150,000 ₪ בכרטסת של חברת ז.ס.ז עבודות בניין.

42. על הפגישה שהתקיימה ביום 27.3.22 ניתן ללמוד מגרסתו של א.מ. לדבריו, בפגישה נכחו, מלבדו, מ.ת, אשרף, מחמוד אל חרירי, משיב 6, משיב 7 ואנשים נוספים, וסוכם בה כי ישולם למשיב 7, באמצעות משיב 5, סכום של 200,000 ₪. כן הוסיף, כי משהתקשה להעביר את התשלומים, החל משיב 5 ליצור קשר ואיים "שאם לא אשלם אז יהיה לך אבו ג'ערס". לכן החליטו המתלוננים לערב את אשרף ולשלם דרך משיב 6, אולם לא ידוע ל-א.מ אם התשלום הועבר בסופו של דבר (הודעת א.מ מיום 16.6.22, בעמ' 7; מזכר תשאול א.מ מיום 26.6.22, בעמ' 1).

43. משיבים 5 ו-6 אמנם טענו כי לא נכחו בפגישה השישית, אולם משיב 7 דווקא מסר, כי השניים היו נוכחים בפגישה (הודעת משיב 7 מיום 4.7.22, בעמ' 8; הודעת משיב 7 מיום 6.7.22, בעמ' 10). כאמור, לא ניתן בשלב זה להכריע בין מהימנות גרסאות שונות של הנאשמים בתיק. יאמר רק, כי לא די בכך שמשיב 7 הוא נאשם כדי לפסול מינה וביה את גרסתו הלכאורית, המתיישבת עם גרסתו של א.מ. מכל מקום, משיבים 5 ו-6 אוכנו באזור בזמן הפגישה, כמו גם משיב 7, אשרף, מחמוד חרירי, מ.ת ו-א.מ (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 18). יתר על כן, באותו יום, 27.3.22, מתכתבים משיבים 6 ו-7, משיב 6 שואל את משיב 7 מתי הוא מגיע והלה שולח לו מיקום באזור. כמו כן, משיבים 6 ו-7 אוכנו ביום זה במספר נקודות ציון בג'לג'וליה. נקודות הציון זהות לשני המשיבים (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 24).

44. גם משיב 6 מסר כי סייע למשיב 7 בקבלת 150,000 ₪, "עזרתי לו, חבר שלי", אולם טען כי אינו יודע מיהו ז.ס.ז (הודעת משיב 6 מיום 5.7.22, בעמ' 5; הודעת משיב 6 מיום 14.7.22, בעמ' 5, 8). מגרסת משיב 7 עולה כי משיב 6 פעל כגובה החוב עבורו, ואף ציין כי קיבל 150,000 ₪ שהוכנסו לכרטיס של "ז.ס.ז" (כך במקור - א.פ) (הודעת משיב 7 מיום 4.7.22, בעמ' 3 - 4); הודעת משיב 7 מיום 6.7.22, בעמ' 10 - 11). מ.ת מסר כי בחברה היו שלושה צ'קים לפקודת ז.ס.ז - על סך 351,000 ₪ כל אחד - שהופקדו במשרד ניכיון הצ'קים של משיב 7. כן הבהיר כי כאשר משיב 5 דרש את תשלום הכספים למשיב 7, הוא התייחס, בין היתר, לצ'קים אלו. להשלמת התמונה, יצוין כי עם צ'קים אלה הוחזרו לחברה צ'קים נוספים, הנוגעים לחוב כלפי יואל, ושתשלומים עבורם נדרשו על ידי משיב 1 (הודעת מ.ת מיום 18.7.22).

הפגישה השביעית והעברת הכספים הרביעית

45. לפי כתב האישום, פגישה נוספת נערכה ביום 29.3.22 בביתו של משיב 3, בה נכחו א.מ, אי.מ, מ.ת, מחמוד אגבאריה, אשרף, יואל ומשיבים 1, 3 ו-6. מיוחס כי במהלך הפגישה התבררה הטענה בדבר חובו של יואל לחברה, וסוכם כי המתלוננים ישלמו 500,000 ₪ וכי תיקבע פגישה נוספת. כן מתואר כי בהתאם לסיכום ובשל החשש מפני המשיבים, א.מ העביר למשיב 1 סכום של 300,000 ₪.

46. על אודות הפגישה שנערכה ביום 29.3.22 בביתו של משיב 3 ניתן ללמוד מהראיות הלכאוריות הבאות:

תשאולו של מ.ת, בו מסר כי נכחו עמו בפגישה א.מ, אי.מ, אשרף, משיב 3 (אבו עלי), יואל, משיב 6, ומשיב 1. לדבריו נטען כלפי המתלוננים כי חובם כלפי יואל עומד על 11 מיליון ₪, וסוכם בפגישה כי המתלוננים יעבירו למשיב 6 "2 מיליון, 2 מיליון וחצי" בעשרים וחמישה תשלומים. כן ציין כי הועבר למשיב 6 סכום של 700,000 ₪ בצ'קים באמצעות אשרף, וכי אשרף אישר העברות אלו (תמלול תשאול מ.ת מיום 13.6.22, בעמ' 22 - 25);

תשאול אי.מ, בו מסר כי מלבדו השתתפו אי.מ, מ.ת, מחמד עסליה, אחמד ע'ליון, אשרף, משיב 1, משיב 3, משיב 6, אנשים נוספים שלא הכיר, ויואל בחדר אחר. כן מסר, כי משיב 1 הגיע כגובה, שכן "זה השיטה שלו", וכי הובא על ידי יואל ומשיב 3. לדבריו, בפגישה השמיע משיב 3 טענות בדבר חובות של אי.מ כלפיו, מבלי שידע כי האחרון נוכח, וכי הוא התעמת עם משיב 3 על כך, אולם יואל סירב להיפגש עמו. כן מסר כי משיב 7 "הכניס את עסקר לתמונה" (תמלול תשאול אי.מ מיום 14.6.22, בעמ' 14 - 17);

גרסת א.מ., לפיה נכחו בפגישה שנערכה ביום זה משיבים 1, 3 ו-6, מחמוד אל חרירי ("לקחנו אותו מתווך אין מה לעשות"), מ.ת, אי.מ, אשרף, ואנשים נוספים. לדבריו, סוכם בפגישה שהמשפחה תשלם 500,000 ₪ נוספים, וכי החוב של יואל הוא 1,700,000 ₪. כן מסר, כי משיב 1 הגיע ברכב למשרד, ו-א.מ מסר לו 300,000 ₪ במזומן, בשקית. עוד מסר, כי לאחר מכן התקשה לאסוף את יתרת התשלום, וביקש מאשרף להעביר התשלום בעצמו, זאת לאחר ששילם למשיב 6, עבור המתלוננים, סכום של 700,000 ₪ (הודעת א.מ מיום 16.6.22, בעמ' 5; מזכר תשאול א.מ מיום 26.6.22, בעמ' 1).

47. יואל מסר בהודעתו כי הגיע לפגישה זו, לבקשתו של משיב 3, לאחר שאמר לו כי "אני לא מכבד אם אני לא בא", וכי גם משיב 6 הפעיל עליו לחץ. עוד מסר כי בפגישה הועלתה הטענה כי הוא חב כלפי המתלוננים חוב של כ-3 מיליון ₪, והוסיף כי הציג ראיות לביסוס טענתו "ובסיום נאמר לי שמאמינים לי". לדבריו, במהלך הפגישה שהה בחדר נפרד, שלא עם כלל הנוכחים, אליו נכנס כמה פעמים "שייח", אותו זיהה בהמשך כאשרף, ונשאל פעם נוספת אם ניתן יהיה להחליף צ'קים ישנים בחדשים (הודעת יואל הראשונה מיום 4.7.22, בעמ' 8; דו"ח תשאול יואל מיום 5.7.22, בעמ' 2; הודעת יואל הראשונה מיום 6.7.22, בעמ' 5; הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 7).

יואל הכחיש כי דרש מהחברה תשלום של 640,000 ₪ נוספים. בתחילה מסר יואל בהודעתו, כי משיב 1 לא היה עמו במקום. אולם, בהודעה נוספת הזכירו כמשתתף בפגישה, וכמי שדרש ממנו להוכיח כי אינו חייב כספים, וכי שוחח עמו במקרים נוספים (הודעת יואל השנייה מיום 6.7.22, בעמ' 4; הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 6 - 8).

יואל מסר גם, כי בפגישה זו הבין כי ראו אותו ואת א.מ כמי שחייבים כסף, ואילו א.מ טען שיואל חייב לו כסף. מכאן, שהמשיבים רצו להבין אם אמנם קיים חוב כזה, משום שאחרי שיואל יחזיר את חובו לחברה, הם יוכלו לגבות מהחברה. עוד מסר, כי הבין שעליו להוכיח שאינו חב כלפי החברה "הרי ברור לכולם כי הייתי חושש ומפוחד רק מלשמוע את השמות". עוד הוסיף, כי הבין שכל אחד מנסה לחלץ את חובותיו, וכי משיב 6 עירב את משיבים 1 ו-3 (הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 6 - 9).

ביום זה, אוכנו א.מ, יואל, משיב 3, משיב 6, משיב 8, עלי עיסא ומחמוד חרירי בג'לג'וליה ובכפר קאסם (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 25). כן נמצאה ביום זה נקודת ציון במיצוי הטלפון של משיב 6 במתחם בכפר קאסם בו מצוי ביתו של אלקסדה (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 31 - 32).

48. עוד עולה מהראיות הלכאוריות כי ביום 30.3.22 שלח א.מ הודעת עדכון למחמוד חרירי ובה כתב "קבל 300 אבו ... ברוך השם" (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ מיום 10.7.22, בעמ' 11).

ההודעות המאיימות

49. כתב האישום ממשיך ומייחס, כי משיב 1 שלח הודעה ל-א.מ ביום 28.2.22, ובה דברי איומים. בהמשך, במהלך חודש מאי 2022, ניסה משיב 1 לתאם פגישה עם א.מ על מנת להניעו לשלם את החוב, וביום 26.5.22, שלח הודעה מאיימת נוספת. עוד מיוחס, כי למחרת שלח משיב 5 הודעה ל-א.מ, ובה נכתב "אחרי שני דקה לא אחכה ובעזרת ה' שלא תביא לעצמך כאבי ראש כי נראה שכואב לך הראש".

50. מההודעות שנתפסו במכשיר הטלפון של א.מ עולה, כי משיב 1 אמנם שלח לו הודעה ביום 28.2.22 ובה כתב כי עדל כארג'ה ועבד כארג'ה עסוקים, דרש כי א.מ ייצור עמו קשר באופן מידי "כי יש לנו התחייבויות לא רוצים להגיע למצבים שלא נרצה ונשארים ילדי אותו ישוב" (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ מיום 10.7.22, בעמ' 3). יובהר, כי מספר הטלפון ממנו התקבלה ההודעה אמנם אינה משיכת למשיב 1, אלא ל"אבו יוסף", אולם כך כינה עצמו משיב 1 בהודעות אחרות שנשלחו ל-א.מ, ובכינוי זה פנה אליו א.מ (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ מיום 10.7.22, בעמ' 2).

51. כן עולה לכאורה מההודעות, כי במהלך חודש מאי 2022, ניסה משיב 1 לתאם פגישה עם א.מ. וכי ביום 26.5.22, שלח הודעה נוספת ובה כתב: "אחי אנחנו לא רוצים להציק אחד לשני, כי אנחנו שכנים ובני עיר אחד אתה מבין מספיק ... תיצור קשר איתי אחי עוד הלילה ואם תיצור איתי קשר אתה מבין מספיק" (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ. מיום 10.7.22, בעמ' 2).

52. עוד עולה לכאורה מחומר החקירה, כי ביום 27.5.22 שלח משיב 5 הודעה ל-א.מ., ובה נכתב "אחרי שני דקה לא אחכה ובעזרת ה' שלא תביא לעצמך כאבי ראש כי נראה שכואב לך הראש" (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ. מיום 10.7.22, בעמ' 5).

הפגישה השמינית

53. עוד מייחס כתב האישום, כי משיבים 2, 3, 4 ו-8 הגיעו ביום 11.6.22 יחד עם אלקסדה, חביב עיסא, עלי עיסא ומוחמד עיסא, למשרדי החברה ברחוב עין ג'ארר על מנת לגרום למתלוננים להמשיך לשלם את החוב. מיוחס כי משיבים 2, 3, 4 ו-8 והאחרים נכנסו למשרדים ויצרו בנוכחותם אווירה מאיימת, וכי המשיבים נכנסו לחדר בו נכח א.מ., על מנת להטיל עליו אימה, ומשיב 8 סגר הדלת כאשר אלקסדה נותר בפתח והתבקש לאבטח את המפגש. לאחר ש-מת הצטרף, הציגו המשיבים מצג שווא לפיו ישנו גורם נוסף המנחה אותם, באמצעות ניסיון משיב 4 להתקשר לאחר, לחישותיו למשיב 2, והעברת הטלפון בין משיבים 2, 3 ו-4. עוד מיוחס, כי א.מ. נדרש לשלם סכום של 1,640,000 ₪, בנוסף לתשלומים הקודמים שהועברו כנגד החוב. כתב האישום ממשיך ומייחס, כי הדברים שאמרו משיבים 2, 4 ו-8 במהלך הפגישה, מהווים דברי אימים, וכי בשלב מסוים משיבים 4 ו-8 יצאו מהחדר, משיב 3 דפק על השולחן, דרש מ-א.מ. לפתור את העניין, לחץ את ידו ויצא, ומשיב 2 רכן לעבר א.מ. ואמר "תיזהר על החבורה שלך". מתואר גם כי בשל חששו, אמר א.מ. למשיב 2 "זאת הדרך היחידה אצלך?" ומשיב 2 ענה "אין דרך אחרת מלבד זאת, אתה לא השארת דרך אחרת מלבד זו". א.מ. ו-ת.מ. יצאו בעקבות המשיבים, ואחד מהם אמר ל-א.מ. "שמור על הילדים שלך".

54. הפגישה שהתקיימה ביום 11.6.22 מתועדת כולה חזותית וקולית בסרטון.

מתמליל הפגישה בשפה העברית עולה, כי משיבים 2, 3, 4 ו-8 הגיעו יחד עם אלקסדה, חביב עיסא, עלי עיסא ומוחמד עיסא, למשרדי החברה ברחוב עין ג'ארר. המשיבים נכנסו לחדר בו נכח א.מ., ואלקסדה נותר בפתח והתבקש לאבטח את המפגש. א.מ. אמר שאין ביכולתו להעביר הכספים כעת, וכי מעורבות משיבים 5, 6 ו-7 יצרה בעיה "סבוכה יותר" (תמלול הקלטה מיום 11.6.22, בעמ' 6 - 7; דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 34). משיב 8 השיב "אבל נתת מילה כאן, נתת מילה לאבו עלי" ושאל מה התועלת בקיום הפגישה, ומשיב 3 אמר "בואו נסיים זה נמרח הדבר נהיה הדבר מעבר לכוחותי ... אנחנו כיבדנו אני מכבד ... יש גבול מסוים". משיב 2 הוסיף "מה זאת אומרת אין כסף?", ומשיב 4 אמר כי הגיעו למפגש בהתאם להסכמה קודמת, וזאת על מנת לקבל כסף (תמלול הקלטה מיום 11.6.22, בעמ' 6 - 7, 9).

לאחר ש-מת הצטרף, ניסה משיב 4 להתקשר לאחר. לאחר מכן אמר דבר מה למשיב 2, והטלפון הועבר בין משיבים 2, 3 ו-4 (שם, בעמ' 10 - 11; דו"ח צפייה - זיהוי חשודים מיום 11.6.22 מיום 10.7.22, בעמ' 15). במהלך הפגישה א.מ. אמנם נדרש לשלם סכום של 1,640,000 ₪ (תמלול הקלטה מיום 11.6.22, בעמ' 4, 11). א.מ. ביקש להסתייע במשיב 3, אך זה אמר "הרבה דיברתי איתך הרבה הלכתי איתך והרבה נתתי לך והרבה מה שאתה רוצה". א.מ. המשיך ואמר שכבר העביר לידי המשיבים 700,000 ₪, וכי הגיעו להסכמה בדבר הידברות, ומשיב 2 ענה "אני בא למסור לך שתי מילים אני בן אחותו של אבו יוסף ... אנחנו רוצים את מה ששייך לגבר, יש או אין". בתגובה אמר א.מ. כי הוא מעוניין להגיע להבנות (שם, בעמ' 9 - 10).

הפגישה הסתיימה כאשר משיב 3 אמר ל-א.מ. "תראה מה תעשה" תוך שהוא דופק על השולחן, ומשיב 2 אומר "תיזהר

על החבורה שלך, הולך?". א.מ.קם ושאל את משיב 2 "זאת הדרך היא הדרך היחידה אצלך?", ומשיב 2 השיב, כשהוא עומד בפתח החדר, "אין דרך אחרת מלבד זאת, אתה לא השארת דרך אחרת". אדם שלא זוהה קרא "שמור על הילדים שלך" ו-א.מ.ענה "למה אשמור? הגיע עד לכאן?" (תמלול הקלטה מיום 11.6.22, בעמ' 11 - 12; "דו"ח צפייה - זיהוי חשודים מיום 11.6.22" מיום 10.7.22, בעמ' 17 - 18).

55. אלקסדה אישר, כי הגיע לפגישה ביום 11.6.22 לצרכי "שמירה", אולם טען כי אינו זוכר מטעם מי. הוא אישר גם כי חביב עיסא נכח בפגישה (דו"ח תשאול עומר אלקסדה מיום 10.7.22).

56. גם מ.ת. התייחס לפגישה זו, וציין בתשאולו כי נכחו בה משיב 3, משיב 4, אדם בשם עלי, ואדם שהציג עצמו כאחינו של משיב 1, וכי היא נערכה ביחס לחוב בסך 1,700,000 ₪ של החברה ליואל. לדבריו, סכום של 680,000 ₪ כבר הועבר קודם לכן, ונותר סכום של מיליון ₪ בלבד, אולם המשיבים דרשו תשלום של 1,700,000 ₪ משום שזו "שיטה של אנשים שרוצים ... לסחוט". כן התייחס לאיומים שהשמיע האדם שהציג עצמו כמקורב למשיב 1 (תשאול מ.ת. מיום 13.6.22, בעמ' 28 - 29).

57. ניתוח נתוני התקשורת מלמד, כי א.מ. מ.ת. משיב 2, משיב 3, משיב 4, משיב 8, חביב עיסא, מחמוד עיסא ועלי עיסא, אוכנו כולם בזמן ובאזור בו התקיימה הפגישה (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 34).

אירועי הירי

58. כתב האישום מייחס גם, כי נורו לעבר בית בנו של א.מ. 51 יריות ביום 22.1.22, לעבר ביתו של אי.מ. נורו 43 יריות ביום 7.3.22, ביום 14.6.22 נורו 28 יריות וביום 2.7.22 נורו יריות לעבר ביתו ורכבו של ת.מ.

59. אירועי הירי עצמם אינם במחלוקת.

אי.מ. מסר כי ביום בו משיב 5 שלח הודעה ל-א.מ. לפיה הוא לא משלם את החוב, בוצע ירי לעבר ביתו של אי.מ., ולכן הוא חושד כי ישנו קשר בין האירועים (מזכר תשאול אי.מ. מיום 13.6.22; תמלול תשאול אי.מ. מיום 14.6.22, בעמ' 22). מ.ת. הוסיף, ביחס לירי לעבר ביתו של אחיו ביום 20.1.22, כי ככל הנראה נוגע לבעל חוב אחר (דו"ח תשאול מ.ת. מיום 30.1.22; דו"ח תשאול מ.ת. מיום 16.2.22). א.מ. מסר, ביחס לאירוע ירי נוסף, כי לאחר הפגישה השמינית, בה אמר למשיבים כי אין ביכולתו לשלם, הם החליטו להפעיל יותר לחץ, ואחר כך ירו לעבר רכשו. לדבריו, "אני לא יודע, אבל אני בטוח שזה הם". כן מסר, כי ביום בו קיבל הודעה ממשיב 5 לפיה "תקבל יריות", אמנם ירו על ביתו של אי.מ., ואף שמע מאשרף שמשיב 5 התוודה על הירי. לדבריו, עשה זאת בשליחות משיב 1. לאחר מכן מסר, כי משיב 5 לא התייחס ליריות, אך אמר "תודה רבה". לדברי א.מ., זוהי שפת איום ו"לא צריך ללמוד בהארורד בשביל להבין את השפה שלהם" (הודעת א.מ. מיום 16.6.22, בעמ' 6, 12). כן עולה מחומר החקירה, כי נמסר ש"ירו על חפצים אבל להבא ירו על אנשים", הגם ש-אי.מ. ציין כי "לא מאמין שהם עשו את זה" (מזכר תשאול אי.מ. מיום 15.6.22; תמלול תשאול אי.מ. מיום 15.6.22, בעמ' 9).

60. מעבר להערכות של המתלוננים ולמועדי הירי וסמיכותם לאירועים אחרים, לא נמצאו ראיות ישירות כי מי מהמשיבים שעניינם נדון בהחלטה זו ירו את היריות או שלחו מי מטעמם לבצעם.

תקשורת נוספת בין המעורבים

61. מלבד התקשורת בין המעורבים שהוצגה לעיל, עולה מחומר החקירה, כי התקיימה תקשורת נוספת בין המשיבים ובין מעורבים נוספים, שיש בה כדי לחזק את התשתית ראייתית הלכאורית.

שמותיהם של משיבים עלו בתקשורת בין מעורבים. ביום 17.1.22 מסר יואל למשיב 7 כי עליו לענות לטלפון, שכן "משפחה של וואסים חרירי" מתקשרים אליו, וכי משיב 1 לא מדבר בטלפון (דו"ח פעולה - עיון (מיצוי) בחומר מחשב של משיב 7 מיום 20.7.22, בעמ' 3). משיב 7 מסר, בהקשר זה, כי אין לגביית החוב שלו כל קשר להתנהלותו של משיב 1, אולם לא סיפק כל הסבר לניסיונו של משיב 1 ליצור עמו קשר (הודעת משיב 7 מיום 17.7.22, בעמ' 5 - 10).

יואל מסר, כי משיב 5 יצר עמו קשר, והציג עצמו כשותף של משיב 7. בהמשך לפנייה זו, פנה יואל למשיב 7, שאמר לו כי משיב 5 הוא שותפו, וכי יש לו "עוד צ'קים של החברה ואדם מטפל לו בכל העניינים ... והוא יודע איך להוציא את הכסף". כן מסר, כי בהמשך הבין שמשיב 5 קשור למשפחת חרירי (הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 8 - 9).

בהתכתבות בין משיב 1 ומשיב 3, בתאריכים 4.3.22 - 23.3.22, שוחחו השניים על אודות החוב של א.מ., תוך התייחסות למשיב 6 ולמשיב 7 (דו"ח מיצוי טלפון של משיב 3 מיום 13.7.22, בעמ' 1).

יואל מסר, בהקשר זה, כי נכח במספר פגישות עם משיב 1 ומשיב 3, מלבד הפגישות המתוארות בכתב האישום, במהלך הוברה לו כי החברה טוענת כי הוא חב לה כספים, ועליו להסביר, אם אין הדבר כך (הודעת יואל מיום 18.7.22, בעמ' 7; הודעת יואל מיום 19.7.22, בעמ' 5).

משיב 1 ומשיב 3 ניהלו התכתבות על אודות מעורבותו של משיב 6 ביום 19.3.22. משיב 1 ציין "שלא יעשה לנו בלגן ... למה הוא לא עונה? אני מבטיח לך שאף אחד לא יקבל שקל אם נצא מהעניין" ומשיב 3 ענה "אבי סולטנה ... בוא נראה רק שנדע מי שלח אותם אפילו אם שלח הבן של הנביא לא משנה מי ישלח, מי זה שיכנס לנו לעניין גבר". בהמשך ההתכתבות נשלחה הקלטה של שיחה שנערכה בין משיב 1 ובין משיב 6, ובה נשמע משיב 6 מעדכן כי אמר ל-א.מ. כי קיבל תשלום, והוסיף, כלפי משיב 1, כי "גמרת את הסיפור שלי אז שישבנו נגמר". כן עולה מחומר החקירה, כי משיב 6 שלח הודעה למשיב 3, ביום 16.5.22, ושואל "איפה הכסף שלי אבו עלי" (דו"ח מיצוי טלפון של משיב 3 מיום 13.7.22, בעמ' 3; נספח לדו"ח, בעמ' 12 - 14). משיב 6 הכחיש כי משיב 1 סייע לו בגביית חובו (הודעת משיב 6 מיום 14.7.22, בעמ' 9).

גם בין משיב 6 ומשיב 7 התקיימה תקשורת ענפה, בין יום 28.12.21 ובין יום 8.6.22, המתייחסת לחובות החברה כלפיהם. בין היתר, ביקש משיב 7 ממשיב 6 "תעזור מה שניתן" ביום 30.12.21, ומשיב 6 ענה "בטיפול אני אצלם". כן ביקש משיב 7 כי משיב 6 יעביר לו את המספר של "החבר". בתגובה, משיב 6 העביר לו את מספר הטלפון של משיב 5, וזאת ביום 21.3.22, כחודש לאחר הגעת משיב 5 למשרדי החברה בטענה כי הוא מייצג את משיב 7 (דו"ח פעולה - עיון (מיצוי) בחומר מחשב של משיב 7 מיום 20.7.22, בעמ' 1 - 2).

כמו כן, ביום 2.2.22, אוכנו משיב 6 ועבד כארג'ה יחד (דו"ח מחקר תקשורת מתכלל מיום 19.7.22, בעמ' 16).

על מעורבותו של משיב 6 בגביית החוב עבור משיב 7, ניתן ללמוד גם מהתכתבות בינו ובין א.מ., במסגרתה עדכן כי משיב 7 לא העביר הכרסת בהתאם לסיכומים, וציין כי מעוניין לוודא כי אין כפילויות. בתגובה, התייחס משיב 6 לצ'קים שנפרעו זה מכבר ועל כן אין בעניינם כל תביעה, ואף צירף את סריקה של כרסת של החברה אצל משיב 7, בקובץ PDF (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ. מיום 10.7.22, בעמ' 7 - 8).

62. התקיימה תקשורת נוספת גם בין המשיבים או מעורבים אחרים, ובין המתלוננים, המלמדת על שאירע בין הפגישות המתוארות בכתב האישום, ומספקת הקשר לאיומים.

משיב 7 שלח ל-מ.ת. הודעה ביום 10.1.22, לפיה בידיו צ'קים בסך 1,600,000 ₪ של אחר, ש"אמר שאתה מסדר לי את זה ... היום". ניסיונות נוספים ליצירת קשר לא נענו על ידי מ.ת. (דו"ח פעולה - עיון (מיצוי) בחומר מחשב של משיב 7

מיום 20.7.22, בעמ' 2).

משיב 3 פנה ל-א.מ מספר פעמים, בבקשה שיתקשר אליו, וכן עדכן אותו ביום 18.2.22, כי כארג'ה "לא עונים ושמתתי שיש להם קצת בלגן", וזאת לאחר שתי הפגישות שהתקיימו בחריש, ובתיווך עבד כארג'ה (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ. מיום 10.7.22, בעמ' 10).

גם משיב 6 ניהל תכתובת ארוכה עם א.מ, החל מיום 4.3.22. בתחילתה עדכן א.מ את משיב 6 כי התקשו להעביר התשלום בחודש שעבר, וכי הוא ידאג להמשך התשלום. משיב 6 ענה "אני חייב את זה תראה עד ראשון תארגן לי וגם את הצקים תודה". בימים 7.3.22, 8.3.22, ו-10.3.22, שאל משיב 6 אם "זה מוכן". ביום 7.4.22 עדכן "קיבלתי 200 ... נישאר עכשיו 2,000,000", ו-א.מ ענה "לבריאות איש יקר". משיב 6 ניסה לפנות אל א.מ מספר פעמים נוספות וביום 8.5.22 שאל "מתי נפגשים ... גם לגבי חן". משיב 6 המשיך בניסיונות הפניה, עד יום 7.6.22, ונענה על ידי א.מ. אך בחלק מהפעמים (מיצוי פלאפון של א.מ מיום 10.7.22, נספח ג.1 - 8).

במיצוי מכשיר הטלפון של א.מ נמצאו גם פניות של משיב 5, שרובן לא נענו. משיב 5 שלח ל-א.מ הודעות רבות, שעיקרן בקשות כי א.מ יתקשר אליו וכן התקשר פעמים רבות, וזאת בין יום 22.2.22 ויום 7.3.22, וכן בין יום 25.4.22 ויום 6.6.22. במענה להודעה המאיימת ששלח משיב 5 ביום 27.5.22, כאמור, שלח א.מ הודעה לפיה משיב 7 לא שלח את הכרססת, כפי שסוכם (דו"ח מיצוי פלאפון של א.מ מיום 10.7.22, בעמ' 5 - 6).

ג'מאל מחאמיד מסר כי התבקש על ידי נידאל מחאמיד לומר ל-א.מ שישוחח עם משיב 1 "ואם לא אז יהיה משהו לא טוב", ומסר כי התקשר מיד ל-מ.מ על מנת להעביר המסר (הודעת ג'מאל מחאמיד מיום 6.7.22). מ.מ מסר כי משיב 1 מסר לנידאל כי על א.מ להתקשר אליו "אם הוא לא יענה יהיה לא טוב" (הודעת מ.מ מיום 6.7.22, בעמ' 2). נידאל הכחיש כי אמר דברים אלו, ומסר כי העביר המסר שמשיב 1 מבקש לשוחח עם א.מ, אולם ללא כל איום (הודעת נידאל מחאמיד מיום 6.7.22, בעמ' 4).

63. מכאן, כי המשיבים שוחחו ביניהם, ועם מעורבים נוספים, על גביית החובות מהמתלוננים, לרבות שיתוף פעולה בין המשיבים לעניין זה.

חששם של המתלוננים

64. המתלוננים תיארו בהודעותיהם ובתשאולים שנערכו להם את חששותיהם.

65. מת הביע חשש כי אם האירועים יובאו בפני בית המשפט, הוא ובני משפחתו עלולים להיפגע, וכן פנה למשיב 7 ושאלו מדוע עירב את משיב 5, שכן הוא מסכן אותו ואת בני משפחתו. עוד הוסיף, כי לא הפנו את המשיבים לבית המשפט, כפי שעשו ביחס לנושים אחרים, משום ש"לא רוצים להסתבך", ואף ביקש כי יוצאו צווים לקבלת חומר על מנת שלא ייוודע כי הוא מעביר למשטרה חומרי חקירה מרצונו. כן מסר, כי "ברגע שהבנו שאנחנו תחת סכנה כלשהי שתהיה אם אנחנו לא נשלם את הכסף הזה אז הלכנו ושילמנו ... בנאדם חכם צריך להבין את המסר לפני שהאנשים אומרים לו את זה ... בטח שהיה פחד". הוא הוסיף גם כי "הם יכולים לירות על הבתים ... לשרוף מכוניות או לירות במישהו" (מזכר תשאול מ.מ מיום 13.6.22; תמלול תשאול מ.מ מיום 13.6.22, בעמ' 7, 26, 38).

אי.מ ציין כי אלמלא מעורבותם של "עבריינים" כמו משיב 1 ומשיב 5, היו מפנים את הנושים לבית המשפט, כפי שעשו במקרים אחרים. לדבריו, פחד להפנות את הגורמים שפנו אליו לבית המשפט "פחדתי שיעשה שיפגע בילדים שלי בבית שלי במשפחה", וכי אם לא ישלמו "ירו על הבית שלי ... ישימו לי מטען מתחת לרכב", אולם התעקש כי העדיף שלא "להתעסק עם האנשים האלה" (מזכר תשאול אי.מ מיום 13.6.22; תמלול תשאול אי.מ מיום 14.6.22, בעמ' 8 - 9).

(26).

א.מ תיאר גם הוא את החשש מפני המשיבים. הוא ציין ביחס למשיב 3, כי לאחר שפגש בו לראשונה בפגישה הראשונה, הבין "שהוא איש מסוכן ויש לו הרבה דם על הידיים". כן הוסיף, כי "אם מגיע מישהו שלא שייך לעניין ביני לבין יואל, אני מבין שצד שלישי הוא הגובה של הכסף ויתחיל להיות בעיות", וכי לאחר ששמע על מעורבות משיב 1, "נלחצנו מעצם שם המשפחה חרירי", ופנו לכארג'ה, כמי שמכיר אותם. לשאלת החוקר מדוע לא שאל א.מ את משיב 1 מדוע הוא מעורב, ענה כי "זה משפחת פשע עולם תחתון משתמשים בשם הרע שלהם לסחיטה ואיום בחיך מה עכשיו...". כאמור, א.מ ציין גם כי מכר את רכביו על מנת לממן את החזרת החובות, משום חששו וכדי "להביא ביטחון למשפחה". עוד מסר, כי את פניות משיבים 1 ו-3 לאחר ההגעה להסכמה בפגישה השלישית, פירש כאיומים. הוא הסביר, כי כאשר משיב 5 שלח לו הודעה ושאל לשלמו, ומיד הוסיף "חלאס אנחנו מוותרים על החוב אתם לא צריכים להגיע", זוהי "שפת איומים" (הודעת א.מ מיום 16.6.22, בעמ' 1 - 2, 4, 12). כן מסר, כי ביום 24.6.22 נערכה פגישה בין אשרף, אחיו, עלי אבו לטיף, ומשיב 1, ואחריה שלח עלי הודעה ל-א.מ ואמר "תשמור על עצמך טוב מאוד ... הם עכשיו רוצים את הכסף הזה מאשרף אתה והילדים שלך והאחרים שלך תתרחקו מהאיזור ... שמור על עצמך וצא מהמקום אתה והילדים שלך". אשרף ועלי מסרו, לאחר מכן, ל-א.מ, כי בפגישה נכחו גם משיבים 3 ו-4, ובשיחה שנערכה בין א.מ, אשרף ואחיו לאחר הפגישה, תוארה הפגישה (תמלול שיחה מיום 24.6.22; מזכר תשאול א.מ מיום 26.6.22, בעמ' 2 - 3). עלי הכחיש בהמשך את חלקו באירוע (הודעת עלי אבו לטיף מיום 5.7.22).

קשירת קשר וסחיטה באיומים - דיון משפטי

המתווה הנורמטיבי

66. למשיבים מיוחסות עבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, ושל קשירת קשר, לפי סעיף 499 לחוק העונשין.
67. שני תנאים מרכזיים לקיומה של עבירת הסחיטה באיומים: האחד, איום על אדם בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בו או באחר; השני, האיום נדרש על מנת להניע את האדם לעשות מעשה או להימנע מעשייתו (בש"פ 5265/14 **פרץ נ' מדינת ישראל** (13.8.14); ע"פ 5569/12 **אבו שמאלה נ' מדינת ישראל** (24.7.13); ע"פ 897/12 **סלהב נ' מדינת ישראל** (30.7.12)).
68. רכיב האיום בעבירה של סחיטה באיומים אינו דורש איום מפורש או איום בפגיעה פיזית ישירה. האיום יכול להיות מרומז, להשתמע בעקיפין מדברים או התנהגות, להיות מוסווה בדברים תמימים, ואף עצם נוכחותו של אדם עשויה להוות סחיטה באיומים. חשיפת האיום במצב זה מצריכה בדיקת הרקע לפרשה, אישיות המאיים והמאויים, היכרות ביניהם, ועוד (ע"פ 3806/16 **בלטי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 14 לפסק דינה של כבוד השופטת ברון (23.5.19); בש"פ 2842/17 **הייב נ' מדינת ישראל** (9.4.17); בש"פ 8591/13 **דומראני נ' מדינת ישראל** (30.12.13); בש"פ 5783/13 **יוניב נ' מדינת ישראל** (29.8.13); בש"פ 4329/11 **מדינת ישראל נ' חג'י** (16.6.11); ע"פ 5160/06 **טל נ' מדינת ישראל** (17.6.07); בש"פ 7683/99 **חנניב נ' מדינת ישראל** (14.11.99). עוד נפסק כי גם שימוש בשם היוצר אפקט מאיים יכול לקיים את רכיב האיום שבעבירה (**עניין פרץ**, לעיל; בש"פ 5953/10 **אלפרון נ' מדינת ישראל** (6.9.10)).
69. המבחן לקיומו של איום הוא מבחן אובייקטיבי, משמע, לפי "הערכתו של האדם הסביר, כפי שהיא באה לידי ביטוי על רקע מכלול נסיבותיו של המקרה", ואינו דורש טענה סובייקטיבית לאיום (ע"פ עמוד 18

4210/09 לירן נ' מדינת ישראל (25.11.09); ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3), 373 (1989).

70. לשם הוכחת ביצוע עבירה של קשירת קשר, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, יש להראות כי בין הצדדים לקשר נרקם רצון משותף לבצע עבירה מסוג מסוים, גם אם לא את העבירה הספציפית בה הואשמו. כן נדרשת כוונה להתקשר עם האחרים, וכוונה להביא להגשמת המעשה האסור במסגרת התקשרות זו (ע"פ 4927/11 הררי נ' מדינת ישראל (23.8.12); ע"פ 8416/09 מדינת ישראל נ' חרבוש (9.6.10); ע"פ 388/78 שעבאן נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(2) 372 (1979)).

71. בבחינת קיומן של ראיות לכאוריות לעבירות של סחיטה באיומים וקשירת קשר בשלב המעצר עד תום ההליכים, יש לקחת בחשבון את הקשיים הראייתיים שעלולים להתעורר אם בוחנים כל ראיה בנפרד, בשל השימוש באיומים מתוחכמים ומרומזים. מכאן, שאין לבחון כל ראיה לכאורית לביסוס העבירות, כשלעצמה, אלא יש לבחון אם צירוף מכלול הראיות הלכאוריות לכדי תמונה כוללת, מלמד על סיכוי סביר להרשעה (בש"פ 490/21 אבו עסא נ' מדינת ישראל (28.1.21); בש"פ 5794/16 מדינת ישראל נ' טירי (18.8.16); בש"פ 4211/09 עליה נ' מדינת ישראל (24.5.09)).

האם ישנן ראיות לכאוריות לביצוע העבירות של קשירת קשר וסחיטה באיומים?

72. כתב האישום מייחס כי המשיבים היו מעורבים בסדרה של פגישות ושיחות מאיימות וכן בירי לכיוון בתיאם של המתלוננים, והכל במטרה להניע את המתלוננים לשלם את חובם למשיבים 6 ו-7. לפי כתב האישום, כתוצאה ממעשי הסחיטה הועברו כספים במספר מנות על ידי המתלוננים, או מי מהם, למשיבים 6 ו-7. עוד מייחס כתב האישום, כאמור, קשירת קשר בין המשיבים על מנת לסחוט את המתלוננים לשלם את חובותיהם.

73. אין מחלוקת, כי החברה והמתלוננים חבים כספים רבים, שהרי החברה בבעלותם מצויה בהליכי חדלות פירעון. גם אין מחלוקת כי אמנם הופנו כלפי המתלוננים דרישות תשלום מצד גורמים רבים. בכלל זאת לחברה חובות כלפי משיבים 6 ו-7 בגין ניכוי צ'קים של החברה.

74. האם ניתן לקשור בין השתלשלות האירועים המתוארת בכתב האישום, כפי שהיא באה לידי ביטוי בראיות הלכאוריות שפורטו, ובין חובות החברה כלפי משיבים 6 ו-7? התשובה על כך היא בחיוב.

75. הראיות שתוארו, הפגישות, השיחות, ההודעות, בהן נטלו חלק המשיבים, או מי מהם, הובילו הלכה למעשה להעברת תשלומים הן למשיב 6 והן למשיב 7. בפגישות דובר על חוב של 2,600,000 ₪ של החברה כלפי משיב 6, ובהמשך לסיכום בפגישה השלישית העבירו המתלוננים למשיב 6 כספים בפעילות של 200,000 ₪ על חשבון החוב, ובסך הכל סכום של 600,000 או 700,000 ₪. בפגישות דובר גם על חוב של 2,900,000 ₪ כלפי משיב 7, מתוכם 700,000 ₪ חוב של יואל כלפי החברה. לפי הראיות הלכאוריות המתלוננים גם העבירו לכאורה למשיב 7 סכום של 150,000 ₪ באמצעות משיב 6, שסייע לו בגביית החוב. משיב 1 קיבל, גם הוא, תחילה סכום של 200,000 ₪, ולאחר מכן סכום נוסף של 300,000 ₪.

מכאן המסקנה, כי מעשיהם של המשיבים הם שהניעו את המתלוננים לשלם כספים, ובכך מתקיים לכאורה אחד התנאים של עבירת הסחיטה באיומים.

76. גם אם החברה שילמה למשיב 6 כספים, על חשבון חוב נוסף של 1,200,000 ₪, לפי הנטען על ידי בא כוחו, אין בכך כדי ללמד, כי היה בידיה לשלם את החובות הנוספים, והראיה, כי לא שילמה אותם ומשיב 6 נאלץ לפנות

באופן אינטנסיבי, ויחד עם אחרים, על מנת לגבות את חובו. יש להדגיש, בהקשר זה, כי גם לאחר התשלומים הנזכרים, נותרו עדיין חובות נוספים של המתלוננים כלפי משיבים 6 ו-7.

אכן, במסגרת הפגישות דובר גם על חובות נוספים, ובכלל זאת, חוב של החברה כלפי יואל בסכום של 11,000,000 ₪, וחוב של יואל כלפי החברה בסכום של 1,700,000 ₪. גם דובר על דרישת משיבים 1 ו-3 לתשלום סכום של 500,000 ₪, מתוכם הועבר אליהם סכום של 200,000 ₪, ולאחר מכן הוצגה שוב דרישה לסכום של 500,000 ₪, מתוכם הועברו 300,000 ₪ למשיב 1. יוער, כי הסכומים אמנם הועברו למשיבים 1 ו-3, אולם לא ניתן להתעלם מפניית משיב 6 למשיב 3 ביום 16.5.222, ובה דרש את הכסף שלו, ומכאן ייתכן שמדובר, בסופו של דבר, גם כאן בחוב כלפי משיב 6.

מכל מקום, הדיון בחובות נוספים במסגרת הפגישות המתוארות אינו מפחית מהמסקנה הלכאורית, כי דובר גם על החובות כלפי משיבים 6 ו-7. יתר על כן, נוכח התשתית הראייתית הלכאורית הקושרת את דרישות החוב, לכספים ששולמו הלכה למעשה למשיבים 6 ו-7, אין בחובות הנוספים של המתלוננים כדי להעלות או להוריד מהראיות הלכאוריות בתיק.

כאן המקום להבהיר, כפי שכבר הודגש, כי למתלוננים היו חובות גם כלפי יואל, בשל הצ'קים שנמסרו לו שלא נפרעו, וצ'קים אלו ממש הועברו על ידו לניכיון על ידי משיבים 6 ו-7. כישלון התמורה של צ'קים אלו הובילו לחסר הן בכיסו של יואל והן בכיסם של משיבים 6 ו-7. מכאן עולה לכאורה, כי הן ליואל והן למשיבים 6 ו-7 ישנו אינטרס משותף בגביית החובות שנוצרו להם בקשר לצ'קים, ולפיכך היה משיב 6 מעורב לכאורה גם בגביית החובות של יואל. למשיבים 6 ו-7 טענות, בהקשר זה, לא רק כלפי החברה אלא גם כלפי יואל עצמו, שלכאורה תרם להתגבשות החוב. למשיבים 6 ו-7 היה, אפוא, אינטרס כי חובותיו של יואל ישולמו. יתר על כן, גביית חובות החברה כלפי יואל, ממילא תסייע למשיבים 6 ו-7 לגבות את חובו כלפיהם. ייתכן גם, שלא ניתן לדעת במדויק, בוודאי לא בשלב לכאורי זה, איזה חלק של החוב שייך למי מהם. עם זאת, אין בכך כדי להשליך על החלטה זו, שכן חלוקת החוב המדויקת של המתלוננים, אם ליואל, ואם למי מהמשיבים, אינה משליכה על שאלת המעורבות של מי מהמשיבים בביצוע עבירות לכאוריות.

77. גם לא ניתן לראות במבוקשם של המתלוננים להסדיר את חובותיהם מחוץ לבית המשפט, ככל שהדבר יוכח, משום הכשר להתנהלות מאיימת כלפיהם או משום הכרעה בדבר היעדר מהימנותם. משמע, כי גם אם המתלוננים "חטאו" בניסיון לעקוף את הסדרי החוב וגם אם היו להם חובות נוספים, אין בכך כדי להמעט מהתשתית הנוגעת לחובותיהם כלפי משיבים 6 ו-7. למעשה, ניתן להניח כי גם המתלוננים אינם נקיי כפיים, אולם משקלה של מסקנה לכאורית זו, תידון בהליך העיקרי.

78. האם קיומן של דרישות תשלום לגיטימיות שוללות את האפשרות כי בוצעה עבירה של סחיטה באיומים? התשובה על כך היא בשלילה.

קיומו של חוב לגיטימי, אין משמעו, כי הדרכים לגבייתו, גם הן לגיטימיות וחוקיות. ניתן לגבות חוב לגיטימי בדרך של סחיטה באיומים. משהחלו הליכי הפירוק של החברה, פניות המשיבים למתלוננים אינן מהוות דרישות לגיטימיות לגביית חוב, שכן הן נועדו, לכאורה, לעקוף את הדרך החוקית לתשלום חובות. השאלה בהקשר זה אינה על מי חל איסור הדיספוזיציה בהליכי הפירוק - שאלה שראוי שתתברר בהליכי הפירוק - אלא מה היתה מטרת הפנייה של המשיבים אל המתלוננים, ומטרה זו היתה לעקוף את הדרך שקבע בית משפט של פירוק לגביית החובות, גם אם המתלוננים שיתפו פעולה, בצורה זו או אחרת.

79. האם הפניות של המשיבים אל המתלוננים כללו איומים? התשובה על כך היא בחיוב.

אכן, לא כל פנייה שנועדה לעקוף את בית המשפט של חדלות פירעון היא בגדר סחיטה באיומים. אולם, במקרה הנדון, למעט משיבים 6 ו-7, על פני הדברים אין למשיבים הנוספים כל אינטרס לגיטימי בחוב, ולא נהיר מה היה תפקידם בגבייה, ומה היתה מטרת הפגישות האינטנסיביות מרובות המשתתפים, אם לא כדי להלך אימים. עולה מהראיות הלכאוריות, שפורטו, כי משיב 1 היה נוכח לכאורה בפגישה השנייה, השלישית, החמישית והשביעית. משיב 2 היה נוכח לכאורה בפגישה השמינית. משיב 3 היה נוכח לכאורה בפגישה הראשונה, השנייה, השלישית, החמישית והשמינית. משיב 4 היה נוכח לכאורה בפגישה השנייה, השלישית והשמינית. משיב 5 היה נוכח לכאורה בפגישה הרביעית ובפגישה השישית. משיב 6 היה נוכח לכאורה בפגישה השנייה, השישית והשביעית, וגם אם לא היה נוכח בפגישה השלישית, כטענתו, הרי שהיה מעורב בנעשה בה. משיב 7 היה נוכח לכאורה בפגישה השישית ואילו משיב 8 בשמינית.

80. כל המשיבים (אולי למעט משיב 7) היו מעורבים בגביית חובות כלפי אחרים. יודגש, כי גם משיב 6 היה מעורב לא רק בגביית חובו שלו אלא גם בגביית החובות כלפי יואל וכלפי משיב 7. חלק מהמשיבים לא רק היו מעורבים בגביית חובות שאינם שלהם אלא אף לקחו "בעלות" על החוב. משיב 3 הציג עצמו, בפגישה הראשונה, כ"שותף" של יואל בגביית החוב וכמי שהעביר כספים ליואל, שהועברו לחברה. משיב 5 טען בפגישה השלישית, כי הגיע לגבות את "הכסף שלנו", וזאת בהקשר של החוב כלפי יואל וכלפי משיב 6. כן הציג משיב 5 את עצמו כ"שותף" של משיב 7, במסגרת הפגישה הרביעית, שבה גם ציין כי כדאי למתלוננים לסגור את חובותיהם גם כלפי יואל ומשיב 6. בפגישה זו יש אמנם מחלוקת אם נעשה שימוש בשם "חרירי", אולם אפילו לא תאומץ הגרסה כי נעשה שימוש בשם "אדם חרירי", די בדרישת החוב עבור אחרים כדי ללמד לכאורה על התנהלות מאיימת. משיב 5 הוסיף והציג את עצמו כ"שותף" גם בהקשר של החוב של יואל. משיב 2 ציין בפגישה השמינית, שכדאי שהמתלוננים ישלמו את "מה ששייך לגבר", והתכוון בכך לתשלום למשיב 1. בסופו של דבר, סכום משמעותי של 200,000 ₪ ואחר כך 300,000 ₪ הגיע למשיב 1. גם אם למשיב 1 אין מוניטין שלילי, כטענתו, המשיבים עשו שימוש בשמו, במעורבותו ובנוכחותו על מנת לגבות את חוב, שכלל לא שויך לו מלכתחילה, והוא אכן קיבל לכאורה סכום כסף משמעותי, מבלי שנטען כי היה גם חוב כלפיו.

81. הכחשתו של משיב 6 את נוכחותו בחלק מהמפגשים בהם נכח לכאורה, מלמדת לכאורה על ניסיונו להסתיר את מעורבותו. בהקשר זה יש להדגיש, כי במרבית הודעותיו האחרונות שמר על זכות השתיקה (הודעת משיב 6 מיום 18.7.22; הודעת משיב 6 מיום 19.7.22). כך למשל, בפגישה הראשונה ביום 16.21.21, שעסקה לכאורה בחובם של המתלוננים כלפי יואל, שוחחו משיב 6 ומשיב 3 בסמוך לפני הפגישה ויואל אף שלח למשיב 6 את מיקום ביתו של משיב 3, כשמשיב 6 אישר כי הוא נמצא במקום. משמע, כי היתה מעורבות לכאורית של משיב 6 בנעשה בפגישה. גם בפגישה השנייה בה נדון שוב החוב כלפי יואל היה לכאורה נוכח משיב 6, כפי שעולה מהתכתבותו עם משיב 7 ועם יואל. משיב 6 גם אוכן באזור של הפגישה השלישית, שדנה בחוב כלפיו, כלפי משיב 7 וכלפי יואל.

82. אכן, בחלק גדול מהפגישות לא הושמעו איומים ממשיים. כך למשל, לא הושמעו כלל איומים בשלוש הפגישות הראשונות. אולם, הדרישה לתשלום חוב של מאן דהוא המגיעה מצדם של מספר אנשים יחדיו, באופן אינטנסיבי, ותוך ניסיון לעקוף את הדרך החוקית לגביית החוב בבית המשפט, מהווה לכאורה התנהלות מאיימת. לפגישה הראשונה הגיע משיב 3 כדי לגבות את חובו של יואל. לפגישה השנייה הגיעו משיבים 1, 3 ו-4 כדי לגבות את חובו של יואל. לפגישה השלישית הגיעו משיבים 1, 3 ו-4 כדי לגבות את חובו של משיב 6. גם ההגדרה של חוב כ"משותפת", כמו למשל בפגישות הרביעית, השביעית והשמינית, מהווה לכאורה התנהלות מאיימת, בפרט כשהיא מגיעה ממי שכלל לא אמור להיות בעל עניין בחוב.

83. יתר על כן, בחלק מהפגישות וההודעות שנשלחו הושמעו איומים, שלכל הפחות, ניתן להגדירן כמרומזים. כך למשל, בפנייה של משיב 7 למתלונן נעשה שימוש בשמו של משיב 5 כמי שעלול להגדיל את החוב ב"דרך של איומים". לאחר הפגישה השישית אמר לכאורה משיב 5 למתלונן שאם לא ישלם "יהיה לך אבו ג'ערס". בהודעות שנשלחו לכאורה על ידי משיב 1 התבקש א.מ ליצור קשר מידי "כי יש לנו התחייבויות לא רוצים להגיע למצבים שלא נרצה ונשארים ילדי

אותו ישוב", וכן נכתב: "אחי אנחנו לא רוצים להציק אחד לשני, כי אנחנו שכנים ובני עיר אחד אתה מבין מספיק ... תיצור קשר איתי אחי עוד הלילה ואם תיצור איתי קשר אתה מבין מספיק", ומשיב 5 הוסיף, למחרת, "אחרי שני דקה לא אחכה ובעזרת ה' שלא תביא לעצמך כאבי ראש כי נראה שכואב לך הראש".

84. בא כוחו של משיב 1 אמנם טען כי אין הוא יודע קרוא וכתוב, ומשיב 1 מסר כי אינו מחזיק בטלפון נייד. עם זאת, מכשיר הטלפון זוהה לכאורה כשלו בשל השימוש בשמו, ומכאן לכאורה נשלחו ההודעות, לכל הפחות, בידיעתו. מכל מקום, הטענות כי לא די בזיהוי זה כדי לשייך אליו את ההודעות מקומן להתברר בהליך העיקרי, שכן הן מחייבות קביעת מהימנות הגרסה. יתר על כן, משיב 1 נשאל שאלות כלליות ביחס לתקשורת עם בני משפחת מחאמיד, אולם שמר על זכות השתיקה או המשיך להכחיש ומכאן, שלא ניתן לייחס משקל לטענה כי לא נחקר ביחס לשליחת ההודעה ביום 26.5.22.

פרשנות אובייקטיבית של הדברים ששלחו משיב 1 ומשיב 5 תומכת לכאורה במסקנה כי ההודעות כוללות לכאורה דברי איומים. הדברים אמנם מרומזים, אולם לא ניתן להבינם אלא כניסיון להלך אימים על א.מ. ההתייחסות לכך שהם מתגוררים באותה עיר בה מתגורר א.מ, מרמזת שהם יודעים היכן הוא מתגורר ומיהם בני משפחתו. האמרה "שלא תביא לעצמך כאב ראש" נועדה לרמז כי ניתן להשתמש באמצעים אחרים כלפיו. האמירות שייצור קשר מידי וכן "אחרי שני דקה לא אחכה" גם נועדו לייצר בהילות בדרישת התשלום.

85. השיא של מסכת האיומים הלכאוריים מצוי בפגישה השמינית, בה השתתפו בנוסף למתלוננים גם משיבים 2, 3, 4 ו-8, יחד עם ארבעה נוספים, ואחד מהם אבטח את המפגש. בפגישה נדון שוב החוב כלפי יואל, אולם נדונו גם החובות כלפי משיבים 6 ו-7. המתלוננים אף ציינו לכאורה כי עירוב עניינם של משיבים 6 ו-7 הוביל לתסבוכת. במהלך הפגישה אמר משיב 2 "אני בא למסור לך שתי מילים אני בן אחותו של אבו יוסף ... אנחנו רוצים את מה ששייך לגבר, יש או אין". הפגישה הסתיימה כאשר משיב 3 אומר ל-א.מ "תראה מה תעשה" תוך שהוא דופק על השולחן, ומשיב 2 אומר "תיזהר על החבורה שלך, הולך?" וכן הוסיף, "אין דרך אחרת מלבד זאת, אתה לא השארת דרך אחרת". אדם שלא זוהה קרא "שמור על הילדים שלך".

סופה של פגישה זו מעידה על תחילתה ועל תכליתה. הפרשנות האובייקטיבית של הדברים שאמר משיב 2 היא שמדובר לכאורה בדברי איומים. דברים אלו נועדו לאיים על המתלוננים הנוכחים בפגישה, שהרי אחרת מה הטעם באזכור "אבו יוסף", הוא משיב 1, תוך דרישה לשלם את "מה ששייך לגבר". סופה של הפגישה בדברי איומים מעידה על מטרתם של משיבים 2, 3, 4 ו-8 בהגיעם לפגישה, לדרוש את החוב באיום, ונוכחות של השמונה אינה יכולה להיחשב לכאורה כתמימה כפי שעולה מדרישה חוזרת ונשנית לתשלום חוב, שכלל אינו שלהם, ותוך תיאורו כחוב "שלנו". המדובר בחוב, שלטענת המתלוננים, גבוה בהרבה מהחוב המקורי, וכאמור, הדרישה נועדה לעקוף את ההליכים המשפטיים התלויים ועומדים.

86. כאמור, לא כל אחת מהפגישות או מההודעות כללו התנהלות מאיימת, וגם לא כל המשיבים השתתפו בכל פגישה או היו מעורבים בכל הודעה. חלק מהפגישות דנו בחוב כלפי יואל, חלקם בחוב כלפי משיב 6 או משיב 7 וחלקם באשר ליותר מאחד מהם. אולם, לא ניתן לבחון כל פגישה או כל תקשורת כשלעצמה, אלא יש לבחון בשלב לכאורי זה את התמונה הכוללת.

גם לא די בכך שהפגישות, או חלקן, נקבעו ביוזמת המתלוננים או בהסכמות אליהן הגיעו הצדדים בפגישות, כדי ללמד כי מדובר בהסכמה חופשית, שלא תחת איום וסחיטה. על חששם של המתלוננים ניתן ללמוד מתוך הודעותיהם והתשאולים שנערכו להם, שפורטו למעלה בהרחבה. העובדה כי המתלוננים ייחסו איומים לגורמים נוספים אינה מפחיתה מהאיום שחשו כתוצאה מפעולות המשיבים הנדונים. גם הפנייה של המתלוננים למשפחת כראג'ה, כדי שתסייע בידם, אינה

משליכה על שאלת האיום מצדם של המשיבים, אלא שהיא דווקא מוכיחה, לגרסתם, כי חששו ופנו אליהם לעזרה.

בסופו של דבר, המסקנה הלכאורית היא כי החובות לא שולמו מתוך רצון חופשי, אלא בשל ההתנהלות המאיימת בכללותה, ועל כך ניתן ללמוד הן מהאינטנסיביות של הפניות, הן מאופיין של הפגישות, הן מהמלל שנמסר בפגישות וההודעות שנשלחו והן מהניסיון הכללי, באמצעות כל אלו, לעקף את הדרך החוקית לגביית חובות החברה. נוכחותם של המשיבים, או מי מהם, בפגישות, תרמה להתנהלות המאיימת, שכן הלכה למעשה, למעט משיבים 6 ו-7, לא היתה סיבה ממשית להגעתם לפגישות, וגם משיב 6 המשיך והגיע לפגישות, שלכאורה לא דנו כלל בחוב כלפיו. לכל אלו נלוו הודעות רבות וניסיונות ליצירת קשר, שלא כולם נענו.

87. כאמור, אין ראיות לכאוריות ישירות הקושרות את מי מהמשיבים לאירועי הירי על שניים מהמתלוננים. השאלה היא אם ניתן לראות במכלול הראיות על מעשי האיומים והסחיטה משום ראיות נסיבתיות המקשרות את המשיבים גם לאירוע הירי? התשובה על כך היא בשלילה.

אכן, לפי היגיון הדברים, ייתכן כי אירועי הירי קשורים לעבירות הסחיטה באיומים, שכן האירועים סמוכים לפגישות ולתכתובות הנוגעות לדרישות התשלום והם מכוונים כלפי שניים מהמתלוננים. עם זאת, לא די בכך על מנת לקבוע כי ישנן ראיות לכאורה לפיהן היה מי מהמשיבים מעורב בירי, בהיעדר תשתית לפיה ניתן לקשרם לאירועים אלו. יתר על כן, גם אין כל תשתית לפיה מי מהמשיבים שלח אחרים לירות לכיוון ביתם של המתלוננים הנזכרים, ואפילו היה מי מהמשיבים מעורב בכך, לא ניתן לייחס זאת לכולם, בהיעדר תשתית ראייתית כלשהי בעניין.

מכאן, כי ישנה חולשה ראייתית בקישור של מי מהמשיבים לאירועי הירי.

88. הראיות הלכאוריות מלמדות, אפוא, כי המשיבים היו מעורבים בביצוע עבירה של סחיטה באיומים, שהובילה להעברת תשלומים מחוץ לגדרי החלטת בית משפט של חדלות פירעון. החברה יחדיו בפגישות רבות, התקשורת הרבה בין המעורבים וההתנהלות המשותפת במהלך תקופה, מלמדות כי גם ישנן ראיות לכאוריות לעבירה של קשירת קשר.

הטענות בדבר אכיפה בררנית

89. אחת הטענות המרכזיות שהעלו המשיבים עניינה באכיפה בררנית, בכך שבועוד המשיבים נעצרו והוגש כתב אישום נגדם, יואל לא נעצר ולא הוגש כתב אישום נגדו.

90. כידוע, ככלל, טענות בדבר אכיפה בררנית יידונו בהליך העיקרי ואין מקומן להתברר בהליכי המעצר, אלא במקרים חריגים ביותר (בש"פ 4068/15 מלכה נ' מדינת ישראל (22.6.15); בש"פ 7148/12 כנאנה נ' מדינת ישראל (14.10.12)).

91. כך, מקל וחומר, עת מסרה התביעה, כי טרם התקבלה החלטה אם להגיש כתב אישום נגד יואל, אם לאו, וכי ייתכן שלבסוף יוגש כתב אישום. מכאן שישנו קושי מובנה לברר עתה את הטענה בדבר אכיפה בררנית, והמקום לברורה הוא במסגרת ההליך העיקרי.

92. מעבר לצורך, יש להוסיף, גם לגופם של דברים - עניינו של יואל שונה מעניינם של משיבים 1 - 5 ו-8, משום שהוא בעל עניין לגיטימי בהסדרת החוב, בהיותו חשוף לתביעות כמנכה הצ'קים, בעוד שלהם אין כל עניין לגיטימי בחוב (כך לפי טענתם). אכן, גם משיבים 6 ו-7 הם בעלי חוב לגיטימיים כמי שפעלו לניכיון צ'קים, שהגיעו אליהם בין היתר, באמצעות יואל. אולם, יואל העלה טענת כורח, בהקשר זה, לפיה אולץ להגיע לפגישות ולהוכיח כי אינו חייב כספים

לחברה, ובכך החל מנגנון התשלומים הכולל העברת כספים. מטבע הדברים, לא ניתן להכריע בטענת הכורח של יואל, שכלל אינו צד להליך זה. לעומת זאת, דווקא משיב 6 נטל על עצמו מעורבות לא רק בגביית החוב כלפיו, אלא גם בגביית החובות של המתלוננים כלפי יואל וכלפי משיב 7.

עוד יאמר, כי ניתן להניח שהחלטת היחידה החוקרת שלא לעצור בשלב זה את יואל לקחה גם בחשבון את שיתוף הפעולה שלו עם הליכי החקירה, והשאלה אם די בכך על מנת להצדיק יחס שונה, וכיצד יש בכך כדי להשליך על מהימנותו, גם היא, תידון בהליך העיקרי.

93. בסופו של דבר, לא הונחה תשתית מספקת בדבר אכיפה בררנית, שכן יכול ויוגש כתב אישום נגד יואל, וגם לא ניתן לברר טענה זו כדבעי בשלב המעצר.

הטענות בדבר חיסיון על חומר החקירה

94. באי כוח המשיבים הוסיפו טענות רבות לעניין חסיונות בחומר החקירה, שלטענתם פוגעים בהגנתם.

95. אין בידי לברר טענות אלו, משלא הוגשו עתירות להסרת החיסיון. אומר רק בהקשר זה, כי לטענת המבקשת, החסיונות נדרשו משום שנמשכת חקירה בעניין סחיטת המתלוננים על ידי אחרים, ואין בידי לבחון, משלא הוגשו עתירות, כאמור, האם די בטענה זו כדי להצדיק הסרת החסיונות.

96. מכל מקום, הליך המעצר לא נועד לדון בהסרת חסיונות, ודי בכך על מנת לדחות טענות המשיבים, בהקשר זה.

עילות מעצר

97. בהינתן ראיות לכאורה לביסוס העבירות של סחיטה באיומים וקשירת קשר, קמה עילת מעצר של מסוכנות וכן עילת מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט.

98. ככלל, בעבירה של סחיטה באיומים, וקל וחומר עת עסקין בביצוע בצוותא ובמסגרת פעילות עבריינית מסועפת, אין להסתפק בחלופת מעצר, הן משום המסוכנות הגלומה במעשים, והן משום החשש הטבוע לשיבוש הליכי משפט (בש"פ 2842/17 הייב נ' מדינת ישראל (9.4.17); בש"פ 5783/13 יוניב נ' מדינת ישראל (29.8.13); בש"פ 5026/14 מירילאשוילי נ' מדינת ישראל (27.7.14); בש"פ 1196/13 עואד נ' מדינת ישראל (20.2.13); בש"פ 2927/12 פרץ נ' מדינת ישראל (22.4.12); בש"פ 5572/11 חסון נ' מדינת ישראל (14.8.11); בש"פ 4120/11 דדוש נ' מדינת ישראל (6.6.11); עניין אלפרון, לעיל; בש"פ 10290/08 אזולאי נ' מדינת ישראל (16.12.08)).

99. למרות הכלל בדבר מעצר עד תום הליכים, לעיתים מורים בתי המשפט על חלופות מעצר גם ביחס לנאשמים שמיוחסת להם עבירה של סחיטה באיומים, והכל תלוי בעוצמת עילת המעצר ובנסיבות העניין (בש"פ 5265/14 פרץ נ' מדינת ישראל (13.8.14)).

100. בקביעת עוצמת העילות יש לקחת בחשבון את חששם של המתלוננים, כפי שכבר פורטה, פן יבולע להם אם יתלוננו נגד המשיבים ואם יעידו נגדם. המדובר בחשש עוצמתי וממשי, שיש בו כדי ללמד על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיבים ומהחשש, הלכה למעשה, לשיבוש הליכי משפט. ייתכן, בנסיבות

אלו, שלא יהיה מקום לשקול חלופות טרם עדות המתלוננים. מנגד, לא ניתן להתעלם מהיותם של האיומים מרומזים, ובכך יש כדי להקהות קמעה את עילת המעצר.

101. כן יש לקחת בחשבון את מידת מעורבותם השונה של כל אחד המשיבים במעשים המיוחסים, וזאת לצד עברם הפלילי של המשיבים השונים, שעניינם נדון כאן. משיב 1 הוא הרוח החיה, לפי כתב האישום, ומי שאך השימוש בשמו ובנוכחותו, יש בהם כדי להלך אימים על המתלוננים. הוא גם זכה לקבל מכספי המתלוננים, למרות שלא נטען כי מלכתחילה היה להם חוב כלשהו כלפיו. לחובתו של משיב 1 עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירה דומה של איומים. משיב 3, גם הוא, עמד במרכז הפרשייה ובהתנהלותו איים לכאורה במישרין על המתלוננים, למרות שלא מדובר היה בגביית חובו. גם לחובתו של משיב זה עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, שימוש בכוח כדי למנוע מעצר וכן התפרצות לרכב. עם זאת, עברו הפלילי ישן. גם משיב 5 עמד בלב הפרשייה וגם הוא פעל לאיים במישרין על המתלוננים. לחובתו של משיב 5 עבר מינורי הכולל הרשעה בעבירה של העלבת עובד ציבור. מעורבותו של משיב 6 בביצוע האיומים פחותה, והוא גם בעל החוב. עם זאת, לחובתו ארבע הרשעות בעבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע, תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד, ניסיון לגניבה והתפרצות לבניין שאינו בית מגורים. גם כאן המדובר בעבר ישן.

102. כאן המקום להעיר, כי לא התרשמתי שהמשטרה חדלה לכאורה במעצר מאוחר של המשיבים. המשטרה אמנם היתה מודעת לחלק מאירועים החל מחודש ינואר 2022, אולם מטבע הדברים, מדובר בחקירה מורכבת, ומכאן שאין בדחיית החקירה הגלויה וביצוע מעצרים עד לחודש יולי 2022, כדי ללמד על היעדר מסוכנותם של המשיבים או כי פחתה עילת השיבוש.

103. עוצמת העילות של מסוכנות ושל חשש לשיבוש הליכי חקירה - גבוהות, ומכאן שלא ניתן יהיה לשקול חלופות כבר עתה, ושלא באמצעות שירות המבחן. עם זאת, והואיל ואין מדובר בעבירות ובנסיבות בהן אף חלופת מעצר לא תסכון, יופנו המשיבים לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינם.

סיכום

104. הנה כי כן, ראיות לכאוריות בדבר מעורבותם של המשיבים בעבירות של סחיטה באיומים וקשירת קשר - ישנן, וזאת למעט החולשה הראייתית ביחס למעורבות המשיבים בירי לכיוון ביתם של מי מהמתלוננים. גם עילות מעצר של מסוכנות ושל חשש לשיבוש הליכי משפט - ישנן, ואף בעוצמה גבוהה.

105. עם זאת, אין מדובר במקרה שבו אף חלופת מעצר לא תסכון, וזאת בעיקר משום שבסופו של דבר לא נעשה שימוש באיומים מפורשים אלא בעיקר מרומזים. מכאן, שהמשיבים יופנו לשירות המבחן, בטרם קבלת החלטה סופית בסוגיית מעצרם.

ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.